

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra jazyků

Bakalářská práce

**Italská migrace do Argentiny – její projevy a
ekonomická specifika**

Azaliia Mullagalieva

© 2024 ČZU v Praze

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Azaliia Mullagalieva

Podnikání a administrativa

Název práce

Italská migrace do Argentiny – její projevy a ekonomická specifika

Název anglicky

Italian migration to Argentina – its manifestations and economic specifics

Cíle práce

Cílem bakalářské práce je identifikovat příčiny a zhodnotit důsledky italské migrace do Argentiny. Další cíle představují zhodnocení vlivu migrace na ekonomiku země z historického i současného hlediska a v neposlední řadě popis jazykových prostředků souvisejících s obchodem ve studované oblasti.

Metodika

Metodika práce se bude skládat především z observačního výzkumu a metody případových studií. Na základě shromážděných dat bude provedena analýza a srovnání ekonomiky Itálie a Argentiny v závislosti na studované migraci. V praktické části dále bude navázán kontakt s institucemi v Argentině a Itálii, které se zabývají studiem tohoto fenoménu za účelem získání kvalitativních dat.

Doporučený rozsah práce

30 – 40 stran

Klíčová slova

Itálie, Argentina, migrace, imigrace, španělština, lunfardo

Doporučené zdroje informací

- ALSINA, Juan. La Inmigración Europea En La República Argentina. Buenos Aires: Imperenta, 1998. ISBN 978-5-8744-6815-6.
- BJERG, María. Historias de la inmigración en la Argentina. Buenos Aires: Edhasa, 2009. ISBN 978-987-628-060-0.
- DEVOTO, Fernando. Historia de los italianos en Argentina. Buenos Aires: Biblos, 2008. ISBN 978-950-786-551-0.
- JACHIMOWICZ, Maia. Argentina: A New Era of Migration and Migration Policy. Migration Policy Institute [online]. Washington: Migration Policy Institute, 2006, 2006 [cit. 2022-05-12]. Dostupné z: <https://www.migrationpolicy.org/article/argentina-new-era-migration-and-migration-policy>
- RYBAKOVSKY, Lena. History and theory of population migration: World migrations: historical fragments and their determinants. Moscow: ISPI RAS, 2016. ISBN 978-5-9908112-0-1.
- SAMUELLE, Cristina. La emigración gallega al Río de la Plata. Santiago de Compostela: Xunta de Galicia, 2000. ISBN 84-453-2964-2.
- SILVA, Arianna. Historia de la inmigración italiana en Argentina. Gestionista Italia [online]. Španělsko: Arianna Silva, 2017 [cit. 2022-05-12]. Dostupné z: <https://www.gestionistaitalia.com/noticias/historia-inmigracion-italiana-argentina>
- SOLIMANO, Andrés. Development cycles, political regimes and international migration: Argentina in the twentieth century. Economic Development Division. Santiago de Chile: United Nations Publications, 2003. ISBN 92-1-121390-8.

Předběžný termín obhajoby

2022/23 LS – PEF

Vedoucí práce

Mgr. Jan Mrva

Garantující pracoviště

Katedra jazyků

Elektronicky schváleno dne 16. 6. 2022

PhDr. Mgr. Lenka Kučírková, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 27. 10. 2022

doc. Ing. Tomáš Šubrt, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 13. 03. 2024

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci „Italská migrace do Argentiny – její projevy a ekonomická specifika“ jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 15.03.2024

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala Mgr. Janu Mrvovi, Ph.D. za odborné vedení práce a cenné rady, které mi pomohly tuto práci zkompletovat.

Italská migrace do Argentiny – její projevy a ekonomická specifika

Abstrakt

Bakalářská práce je věnována tématu italské migrace do Argentiny. Cílem bakalářské práce je na základě analýzy vývoje a současného stavu italské migrace do Argentiny uvést její projevy a ekonomická specifika.

Argentina je rozhodně příkladem země, která dokázala profitovat z masové migrace. Bohužel je nutné říct, že daný jev byl spíše minulostí, kdy ekonomická síla země přitahovala především ekonomické migranty z Evropy.

Přínos migrace Italů pro místní život byl značný. Je možné poukázat na kulturní, ekonomické a ostatní vlivy. Důvod migrace do Argentiny měl výrazný ekonomický aspekt spojený s nalezením lepších pracovních příležitostí. Dalšími příčinami migrace se stala otevřenost místní ekonomiky a snaha vlády nalákat migranty kvůli rostoucí poptávce po pracovní síle.

Projevy italské migrace do Argentiny jsou představeny kulturními a ekonomickými vlivy. Dnešní Argentinu není vůbec možné představit bez potomků italských migrantů. Ekonomická specifika spočívají v tom, že Italové během 19. století a počátku 20. století dokázaly vhodným způsobem přispět k uspokojení poptávky po pracovní síle. Ze současného hlediska jsou však projevy italské migrace nejvíce viditelné v místní kultuře, která má výrazné italské vlivy.

Klíčová slova: Argentina, ekonomika, HDP, imigrace, integrace, Itálie, kultura, lunfardo, migrace, španělština.

Italian migration to Argentina – its manifestations and economic specifics

Abstract

The Bachelor's thesis is dedicated to the topic of Italian migration to Argentina. The aim of the bachelor's thesis is to present, based on the analysis of the development and current state of Italian migration to Argentina, its manifestations and economic specifics.

Argentina is definitely an example of a country that has benefited from mass migration. Unfortunately, it must be said that this phenomenon is more of a thing of the past, when the country's economic power primarily attracted economic migrants from Europe.

The contribution of Italian migration to local life was significant. It is possible to point out cultural, economic, and other influences. The reason for migration to Argentina had a significant economic aspect related to finding better job opportunities. Other reasons for migration included the openness of the local economy and the government's efforts to attract migrants due to growing demand for labor.

The manifestations of Italian migration to Argentina are presented through cultural and economic influences. Present-day Argentina cannot be imagined without the descendants of Italian migrants. Economic specifics lie in the fact that Italians during the 19th and early 20th centuries were able to contribute effectively to meeting the demand for labor. From a current perspective, however, the manifestations of Italian migration are most visible in local culture, which has significant Italian influences.

Keywords: Argentina, economy, GDP, immigration, integration, Italy, culture, lunfardo, migration, Spanish.

Obsah

1 Úvod.....	9
2 Cíl práce a metodika	11
3 Teoretická východiska	12
3.1 Pojem migrace.....	12
3.2 Důvody migrace	14
3.3 Přínosy migrace.....	16
3.4 Omezení a rizika migrace.....	18
3.5 Historie migrace v Argentině	20
3.5.1 Historický vliv migrace na Argentinu	20
3.5.2 Historický vliv italské migrace na Argentinu	22
4 Vlastní práce	25
4.1 Analýza důvodů migrace Italů do Argentiny ve 20. století	25
4.2 Aktuální přínosy migrace Italů do Argentiny	30
4.2.1 Ekonomická oblast.....	30
4.2.2 Vliv Italů na místní kulturu.....	32
4.3 Současný stav italské migrace v Argentině.....	37
5 Výsledky a diskuse	41
6 Závěr	43
7 Seznam použitých zdrojů	45
8 Seznam obrázků, tabulek, grafů a zkratk.....	50
8.1 Seznam obrázků	50
8.2 Seznam tabulek	50
8.3 Seznam grafů.....	50
8.4 Seznam použitých zkratk.....	50

1 Úvod

Bakalářská práce je věnována tématu italské migrace do Argentiny. Migrace je součástí lidského života v jakémkoliv období nebo zemi. Již od svých historických počátků hledalo lidstvo lepší místo pro bydlení. Migrace není rozhodně fenoménem naší doby. Pochopitelně má dnešní migrace celou řadu odlišností a specifík.

V dnešní době je však pojem migrace skloňován spíše v negativním pojmu a je spojen s kulturní odlišností, respektive se střetem odlišných kultur. Pro účely dané práce bylo rozhodnuto zvolit italskou migraci do Argentiny, a to kvůli jejímu významu pro současnou Argentinu. V současné době se jedná o jeden ze základních kamenů italsko-argentinských vztahů. Italská migrace do Argentiny měla velký vliv na formování argentinské společnosti a ekonomiky.

19. a začátek 20. století bylo obdobím masové migrace Italů do Argentiny. Tato migrace byla částečně podnícena ekonomickými obtížemi v Itálii a také příležitostmi, které nabízela rozvíjející se argentinská ekonomika. Mnoho Italů přicházelo z chudých venkovských oblastí Itálie. Lidé obývající dané zaostalé oblasti hledali lepší ekonomické podmínky a únik před sociálními problémy. Argentina byla schopna nabídnout vhodné příležitosti pro migranty z Apeninského poloostrova.

Migranti se často usazovali ve velkých argentinských městech, zejména v Buenos Aires, kde se následně vytvářely italské komunity. Tito noví obyvatelé s sebou přinesli svou kulturu, tradiční dovednosti a řemesla, což zřejmě kulturně obohatilo argentinskou společnost a místní kulturu.

Kromě toho měla italská migrace i pozitivní vliv na místní ekonomiku. Celá řada Italů se stala úspěšnými podnikateli, zemědělci nebo manažery. Migranti z dané země tak výrazně přispěli rozvoji jihoamerické ekonomiky. Ekonomika Argentiny zejména v první polovině 20. století byla vzorem pro ostatní země, stát byl součástí světové ekonomické elity. K tomuto úspěchu argentinského hospodářství zřejmě přispěli i italští migranti.

Je nutné poznamenat, že se Italové dokázali vhodným způsobem integrovat do místní společnosti. Jejich zapojení do politického, ekonomického a kulturního života Argentiny bylo opravdu pozoruhodné. Nejednalo se o skupinu migrantů, kteří by vytvářeli uzavřená ghetta a nedokázali se zapojit do místního sociálního prostředí a života ve své nové vlasti. Na druhou stranu je zajímavé, že evropští přistěhovalci z Apeninského poloostrova dokázali

udržet svou národní identitu a uchovat tradice. Italové tak dokázali nejen se integrovat v zemi, ale i udržet zvyky ze své mateřské země, respektive je předat svým potomkům. Nejednalo se tak o asimilaci v novém kulturním prostředí, což je zcela běžný případ u migrace. To vedlo k vytvoření unikátního kulturního smíšení, které tvoří současnou argentinskou identitu.

Celkově lze říci, že italská migrace do Argentiny přinesla do země širokou škálu ekonomických dovedností a kulturních aktivit, což mělo pozitivní vliv na růst a rozvoj argentinské ekonomiky a kultury jihoamerického státu. Daná bakalářská práce je založena na zhodnocení ekonomických a kulturních přínosů spojených s italskou migrací.

2 Cíl práce a metodika

Cílem bakalářské práce je na základě analýzy vývoje a současného stavu italské migrace do Argentiny uvést její projevy a ekonomická specifika. Jedná se o hlavní cíl bakalářské práce. Kromě toho se pracuje i s dílčími cíli, kam patří analýza důvodů migrace Italů do Argentiny a vymezení přínosů migrace Italů do Argentiny.

Metodika šetření směřuje ke splnění hlavního a vedlejších cílů. Struktura práce je rozdělena do tří na sebe navazujících částí. V první části je prozkoumána teoretická stránka zvoleného tématu. Zde je prozkoumána dimenze migrace, její důvody, přínosy a samozřejmě i omezení. Výstup dané části bakalářské práce má podobu literární rešerše české a zahraniční literatury.

V teoretické části práce je uvedena analýza migrace do Itálie z historického hlediska, a to se zaměřením na 19. století a začátek 20. století. V praktické části je uveden celkový vliv migrace, a to z pohledu dnešní doby – od začátku 20. století až po dnešní dobu. Jedná se tak o dva metodické kroky, které na sebe navazují. Důvodem rozdělení do dvou úseků je to, že vrchol masové migrace Italů byl dosažen právě na přelomu 19. a 20. století. Ve 20. století již šlo o následky dané migrace – jak v ekonomické, tak i v kulturní rovinách.

Navazující částí je vlastní šetření. Zde je provedeno zhodnocení zkoumaného tématu, avšak se zaměřením na praktickou stránku. Migrace je tak prozkoumána z pohledu přestěhování Italů do Argentiny, a to se zaměřením na 20. století.

Časový úsek předkládané bakalářské práce byl zvolen v období dvou set let. Důvodem je fakt, že se migrace v 19. století liší od migrace ve století 20. Pochopitelně daný časový úsek je rozdělen do dvou částí – v teoretické části je pozornost věnována historické evaluaci dopadu migrace, kdežto ve druhé části jde o aktuální vliv.

Na konci práce je vytvořeno celkové shrnutí obdržných výsledků a jejich komparace se šetřeními jiných autorů zkoumajících totožné téma.

3 Teoretická východiska

První část bakalářské práce je věnována zhodnocení problematiky migrace z teoretického hlediska. Pozornost je věnována i historickému konceptu migrace Italů do Argentiny. Pochopitelně v rámci jedné práce není možné vytvořit komplexní přehled o migraci, proto je v rámci teoretické části práce zhodnocena migrace jen z pohledu mezinárodního.

3.1 Pojem migrace

Migrace se obvykle z obecného hlediska odkazuje na pohyb lidí z jednoho místa na druhé, jedná se o jev, který je přirozeně spojen s lidstvem od jeho vzniku. Pro danou bakalářskou práci je však nutné pracovat s přesnými termíny, které budou uvedeny dále.

Bělík, Hoferková, Kraus et al. (2017 s. 30) definují migraci jako „*trvalý pohyb osob nebo skupin napříč symbolickými nebo politickými hranicemi do nových obytných oblastí a komunit*“. Jak je zřejmé, klíčová slova v dané definici jsou trvalá přemístění, nejedná se tak o dočasný přesun lidí. Kromě toho definice zdůrazňuje, že nejde jen o pouhý přesun lidí, ale jde o přesun lidí do obytných nových oblastí, popřípadě komunit. Logicky z toho vyplývá nutnost další mezilidské interakce.

O něco odlišnou definici migrace uvádí Jandourek (2012, s. 158), jedná se podle něj o „*pohyb osob, skupin nebo větších celků obyvatel v geografickém a sociálním prostoru spojený s přechodnou nebo trvalou změnou místa pobytu*“. V jeho definici jde o zdůraznění rozsahu a obsahu přemístění a rovněž je zvýrazněn nejen geografický, ale i sociální prostor migrace. Nejde tak o jednoduchý pouhý přesun osob na zeměpisné mapě z jednoho místa na druhé, migranti zcela běžně přinášejí svou kulturu. Ve výsledku pak tak, či onak dochází k interakci s již existující kulturou v místě, kde se migrace uskutečnila.

Samotný pojem migrace je možné relativně striktně rozdělit na imigraci a emigraci. První typ migrace je příkladem příchodu lidí do země. Na rozdíl od toho je emigrace naopak odchodem lidí ze země. Výsledek odečtu počtu emigrantů a počtu imigrantů dává ukazatel čistá migrace (Bělík, Hoferková, Kraus et al., 2017, s. 30).

Je možné se setkat také i s pojmem reemigrace. Jedná se podle Baštecké (2013, s. 220) „o *imigraci do země, avšak následný návrat do své vlasti*.“ Jedná se ale spíše o výjimečné případy, které nebudou zkoumány v rámci této bakalářské práce.

Zkoumané téma je skutečně jednou z nejvíce diskutovaných oblastí. V době psaní této práce počet migrantů po celém světě dosahuje výše 281 milionů lidí, jde tedy o téměř čtyři procenta světové populace (UN Migration, 2022). Většina migrantů směřuje do zemí s vysokou životní úrovní, konkrétně: USA, Spojené arabské emiráty, Saudská Arábie, Švýcarsko a Německo. Naopak zdrojovými zeměmi z hlediska celkového počtu migrantů jsou státy, kde platí horší ekonomické podmínky – jedná se o Indii, Mexiko, Bangladéš, Sýrii nebo v posledních letech i Rusko.

Dále je nutné důkladně odlišovat pojmy migrant, uprchlík a azylant. V žádném případě se nejedná o synonyma, ale o slova, která mají blízký význam. Migrantem je obecně označena osoba, která se stěhuje. Uprchlíkem je jedinec, který naplní definici Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951. Azylantem je uprchlík, který dostal v dané zemi azyl. Jedná se o druh ochranného pobytu (Tomeš, 2010, s. 305).

Migrace může být způsobena různými faktory, jako jsou ekonomické podmínky, politická situace, nebo hledání lepších podmínek pro život pro svou rodinu. Důvody migrace jsou prozkoumány v další kapitole. Existují dočasné migrace, jako například sezónní práce, a trvalé migrace, kdy lidé přesídlují natrvalo do jiné oblasti. Migrace může mít vliv na kulturu, společnost a ekonomiku jak v místě původu, tak i na místě, kam lidé migrují.

Tyto typy migrace mohou mít různé sociální, ekonomické a kulturní důsledky na jednotlivce i na společnosti. Následkům migrace je rovněž věnována zvláštní kapitola této bakalářské práce, a to jak v negativním, tak i pozitivním pohledu.

3.2 Důvody migrace

Existuje celá řada důvodů migrace, které vedou lidi k opuštění stávajícího území. V dalším textu jsou prozkoumány následující pohnutky: ekonomický důvod, politická situace, náboženská migrace, přírodní katastrofy, rodinná migrace a vzdělání. Pozornost je věnována mezinárodní migraci, tedy kde dochází k překročení hranic státu. Zcela běžně existují v hospodářství zemí i případy vnitřní migrace – například ve formě stěhování lidí z venkovních, respektive ekonomicky nerozvinutých oblastí, do hlavního města nebo větších měst. Tyto případy však nejsou relevantní vůči zvolenému tématu bakalářské práce.

Prvním důvodem jsou ekonomické pohnutky. Lidé migrují za prací a lepšími ekonomickými příležitostmi. Hledají vyšší platy, nižší nezaměstnanost nebo podnikatelské možnosti. Jedná se o klasický případ pracovní migrace, kdy lidé migrují primárně za prací a ekonomickými příležitostmi. Tento typ migrace může zahrnovat dočasný nebo trvalý přesun za prací, aby si zlepšili životní podmínky. Jinými slovy, daný typ migrace vzniká z důvodu existence odlišných ekonomických podmínek v různých zemích (Kunešová, 2014, s. 85). Jedná se o hlavní důvod současné migrace – dvě třetiny současných migrantů opustilo svůj domov z ekonomického důvodu (European Parliament, 2023).

Dalším důvodem migrace je politická a sociální nestabilita v zemi. Konflikty nebo sociální nepokoje mohou lidi motivovat k hledání bezpečnějšího místa k životu. Lidé zcela logicky z důvodu nastolení diktatury nebo výrazného zhoršení životních podmínek opouštějí svou zemi (Baštecká, 2013, s. 220). Z moderních případů je možné uvést rozsáhlou migraci z Ruska z důvodu vyhlášení vojenské mobilizace, podle různých odhadů zemi tak jednorázově opustilo 300 až 800 tisíc lidí (Economist, 2023).

Je možné počítat s nucenou nebo násilnou migrací, která je přímo vyžadována ze strany státu. Jedná se o případy, které byly vztaženy zejména k minulým stoletím. Naprosto učebnicovým případem je obchod s otroky, kdy bylo násilím z Afriky převezeno přes Atlantik 14 milionů Afričanů (Bělík, Hoferková, Kraus et al., 2017 s. 30). Z moderních případů nucené migrace je možné zmínit násilné vysídlení Němců po druhé světové válce z území centrální Evropy (Emler, 2023, s. 37-38).

Související s politickou, respektive násilnou migrací, je migrace náboženská. Jedná se o migraci spojenou s hromadným přemístěním příslušníků pronásledovaného náboženství. V minulosti se jednalo o zcela běžné případy (Kokaisl, 2009, s. 13-16). Příkladem je přesun

obyvatelstva ve středověké Evropě kvůli reformaci a náboženským válkám. Z moderních případů je možné zmínit výměnu obyvatelstva mezi muslimským Pákistánem a hinduistickou Indií po osvobození Indie od britské vlády ve druhé polovině 20. století. Klíčovým prvkem dané migrace je náboženství.

Zcela běžně se může stát, že dojde k migraci kvůli přírodním katastrofám, respektive neočekávané a příliš rychle environmentální změny (Kunešová, 2014, s. 85). Tyto změny mohou ovlivnit životní podmínky a způsobit migraci, zejména pokud jsou spojeny s degradací půdy nebo nedostatkem vody.

Častým důvodem je rodinná migrace. Lidé mohou migrovat za svými rodinami, nebo kvůli vytvoření lepších podmínek pro své děti (Leontiyeva, Mikešová et al., 2018, s. 22-23). To může zahrnovat přesun partnerů, rodičů, dětí nebo jiných členů rodiny za účelem sjednocení rodiny na novém místě.

Vzdělávací a profesní příležitost jsou dalším příkladem migrace. Sem rovněž patří i studijní migrace. Jedná se o přibližně šest milionů studentů rozmístěných po celém světě. Hledání lepšího vzdělání a profesního rozvoje může být primárním důvodem migrace, zejména pro mladší generace. V tom naprosto jedinečné postavení zaujímají následující státy, následně se podílející na studijní migraci: USA (16 %), Austrálie a Velká Británie (každá 8 %) a Německo (5 %) (Batalová, 2022). Tyto čtyři státy spolu tak de facto přitahují 37 % celosvětové studijní migrace. Daná migrace je často následně kombinována s ekonomickou migrací. Příkladem je případ studenta z Ukrajiny, který dokončil vysokou školu v České republice a rozhodl začít svou profesní dráhu právě v Praze.

Tyto výše uvedené důvody mezinárodní migrace mohou být vzájemně propojeny a často hrají roli v kombinaci. Migrace je komplexní jev, který lze lépe porozumět zkoumáním různých faktorů, které lidi motivují opustit svá domovská místa. Nelze v žádném případě hovořit o striktním rozdělení migrantů podle jejich motivu opustit svou vlast.

3.3 Přínosy migrace

Migrace může mít řadu přínosů, jak pro jednotlivce, tak pro společnost jako celek. Za klíčové přínosy je možné považovat následující: kulturní rozmanitost, ekonomický růst, obohacení pracovní síly, demografický přínos a vytváření globálních sítí a propojení mezi lidmi.

Prvním přínosem migrace je větší rozmanitost kultur (Lai, 2013, s. 209-210). Migrace totiž přináší do nových komunit různorodost kultur, jazyků a tradic. To může obohacovat společnost a přispívat k širšímu kulturnímu povědomí. Místní kultura tak může získat zcela jedinečné prvky jiných kultur.

Dalším přínosem je ekonomický růst. Migrační pracovníci mohou přispět k ekonomickému růstu nových oblastí tím, že zvyšují pracovní sílu, podnikání a daňové příjmy. Dále migranti často přinášejí nové myšlenky, perspektivy a dovednosti, což může podporovat inovace a kreativitu v nových společenstvích. Jedná se o klasický případ označovaný jako příliv mozků (Bělík, Hoferková, Kraus et al., 2017 s. 30). Celá řada zemí je postavena na daném typu migrace – příkladem je USA nebo Kanada. V minulosti byly vhodným případem jihoamerické státy, včetně Argentiny.

Obohacení pracovní síly je dalším pozitivním vlivem migrantů. Bez migrace by podle Baldwina (2008, s. 215) nebyla světová alokace výrobních zdrojů efektivní. Migranti mohou mít různorodé dovednosti a odbornosti, což může posílit pracovní sílu a pomoci v odvětvích, která mají nedostatek pracovníků s určitými schopnostmi. Nebo i naopak – migranti mohou obsazovat pracovní místa, která jsou vnímána místními obyvateli jako hůře placena.

Někdy migrace přivádí k poměrně zajímavým dopadům souvisejícím s dovednostmi, které nejsou zjevné na první pohled. Kunz (2018, s. 47-48) uvádí případ anglické fotbalové Premier League. Daná fotbalová soutěž je z velké míry tvořena fotbalovými migranty. Díky kterým je kvalita hry vysoká, což logicky přitahuje pozornost sponzorů. Přitom se odhaduje, že až 40 % hráčů v dané lize pochází mimo Velkou Británii, což je ve fotbalovém světě zcela jedinečné. Avšak díky vysoké úrovni příchozích hráčů anglická Premier League nabízí výbornou podívanou. Ve výsledku je tak daná fotbalová soutěž jednou z nejvíce úspěšných z ekonomického hlediska.

Příchozí migrace rovněž znamená i demografický přínos. V místech s nízkou porodností nebo stárnutím populace může migrace pomoci udržet vyváženou demografii a přispět k udržitelnému růstu (FWD, 2020). Jedná se o klíčový problém mnoha rozvinutých ekonomik, které čelí poklesu porodnosti, a naopak růstu délky průměrného života. V případě migrantů není sociální a zdravotní systém natolik zatížený péčí o seniory.

Migrace může přispět k vytváření globálních sítí a propojení mezi lidmi, což může vést k většímu porozumění globálním problémům a spolupráci (Ryan, 2023, s. 14-15). Daný přínos je v dnešní době ještě více posílen, zejména díky komunikaci on-line. Migrantů tak zcela běžně udržují kontakty se svou domovskou zemí, a vytvářejí tak propojené sociální sítě, které je možné následně využít pro tvorbu podnikatelských kontaktů.

Je důležité si však také být vědom toho, že migrace může přinášet i výzvy a že je třeba spravedlivé a efektivní politiky pro správu migračních procesů a integraci nových příchozích lidí. Pouze vhodně nastavená vládní politika dokáže zúročit výše uvedené pozitivní dopady migrace.

3.4 Omezení a rizika migrace

Migrace může mít některé negativní dopady, respektive omezení, proto je nutné počítat nejen s přínosy mezinárodní migrace, ale i s jejími omezeními, nebo dokonce hrozbami. K těm patří zejména zvýšená konkurence na pracovním trhu, nelegální migrace, napětí ve veřejném mínění a zatížení veřejných služeb.

Sociální a ekonomická konkurence je prvním omezením migrace. Nově příchozí migranti mohou soutěžit s místními obyvateli na pracovním trhu, což může vést k tlaku na mzdy a zvýšené konkurenci o pracovní místa (Baldwin, 2008, s. 219). Dané tvrzení platí zejména pro hůře placená pracovní místa, kde se migranti setkávají s konkurencí místních občanů.

Často diskutovaným negativním projevem migrace je migrace nelegální, kterou není možné řídit pomocí vládní politiky. Daná migrace může mít dokonce negativní dopad na bezpečnost země (Smejkal a Rais, 2014, s. 452). Nelegální migrace je totiž běžně propojena s mezinárodním zločinem.

Napětí ve veřejném mínění je dalším negativním vlivem. Velký příliv migrantů může vyvolat obavy a napětí ve veřejnosti, zejména pokud jsou vnímáni jako hrozba pracovním příležitostem, sociálním systémům nebo kulturní identitě (Baldwin, 2008, s. 215).

V souvislosti s výše uvedeným je možné uvést příklad hispanizace USA, ke kterému dochází v posledních letech (Havlík, 2015, s. 75). Souvisejícím problémem je nárůst xenofobie a její následné zneužívání aktuální situace nepoctivými politiky, kteří zdůrazňují právě daný negativní pohled na migraci a zcela zapomínají na její pozitivní přínosy.

Zatížení veřejných služeb je další možný negativní vliv migrace (Janáčková a Janáček, 2018, s. 83). Zvýšená populace migrantů může klást dodatečné nároky na veřejné služby, jako jsou školy, nemocnice a infrastruktura, což může vést k přetížení a snížení kvality nabízených služeb. Navíc u mezinárodních migrantů by se mělo počítat s nutností vynaložení úsilí na jejich začlenění do místní společnosti – například formou integračních kurzů nebo jazykových kurzů.

Často diskutovaným problémem, zejména v případě Evropy, jsou problémy s integrací migrantů pocházejících z mimoevropských zemí. Daný problém může dokonce podle Loužka (2017, s. 175) způsobit společenskou fragmentaci. Migranti v tomto případě nejsou

začlenění do nové společnosti, což může vést k vytváření izolovaných komunit a problémům s mezilidskými vztahy.

Je důležité brát v úvahu tyto negativní aspekty a hledat vyvážená opatření a politiky, které umožní efektivní správu migračních toků a zároveň minimalizují potenciální nežádoucí dopady. Klasickým případem je podle Viláška a Fuse (2023, s. 21) nevhodná politika integrace cizinců, která může skončit až radikalizací členů přistěhovaleckých komunit. Výsledky je možné vidět například v dnešní Francii, kde již zcela běžně dochází k radikalizacím místní muslimské komunity (Myriam, 2020).

3.5 Historie migrace v Argentině

Po zhodnocení všeobecného přístupu k migraci je zcela na místě se věnovat zkoumanému tématu, což je emigrace Italů do Argentiny včetně zamýšlení se nad jeho dopadem pro jihoamerickou zemi. Ze začátku je ale uveden celkový historický kontext migrace do země.

3.5.1 Historický vliv migrace na Argentinu

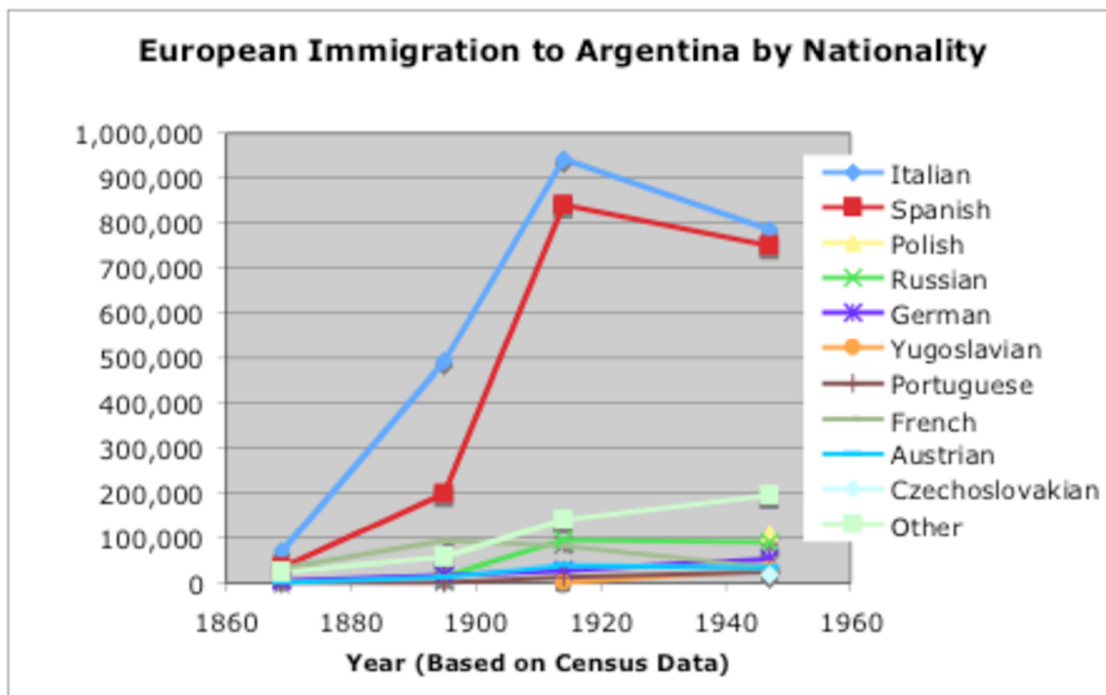
Migrace měla v historii Argentiny významný vliv a podstatně ovlivnila formování a vývoj této jihoamerické země. Dále budou uvedeny některé klíčové body týkající se historického vlivu migrace na Argentinu.

Hlavním důvodem migrace do Argentiny v 19. století a počátku 20. století byla pozitivní ekonomická situace v zemi. Daný jihoamerický stát během zvolené periody byl v první desítku zemí z hlediska svého HDP. Ekonomika země byla v dané periodě srovnatelná s USA, HDP na osobu dosahovalo neuvěřitelných 72 % zmíněného severoamerického státu (Spruk, 2018). Rozhodně se tak jednalo o jeden z nejbohatších států své doby. Hlavním důvodem migrace do země byla tak úroveň ekonomiky.

Kromě vyloženě ekonomického důvodu migrace je nutné zdůraznit i důvod politický. Vedení Argentiny v 19. století provádělo aktivní politiku nalákání migrantů zejména z Evropy. Vládní špička země přímo uváděla ve svých projevech, že její snahou je mít v Argentině „civilizovaný urbanistický svět“ srovnatelný s evropským. Prostředkem k dosažení daného cíle byla orientace právě na evropské imigranty (Sanhueza, 2003).

Za ekonomickým úspěchem země stála rozsáhlá vlna světové globalizace a otevřenost argentinské ekonomiky. Prosperita státu a možnost pracovního uplatnění tak logicky znamenaly zvýšený zájem o migraci do Argentiny (Bayley, 2023).

Z historického hlediska má emigrace z Evropy naprosto zásadní vliv na Argentinu. Ve druhé polovině 19. století a na začátku 20. století proběhla masivní vlna evropské migrace do Argentiny (Spruk, 2018). Mnozí přistěhovalci přišli zejména z Itálie a Španělska, ale také z Německa, Francie a dalších evropských zemí – viz obrázek č. 1. Tato migrace byla podporována vládními politikami, které chtěly osídlit obrovské neobsazené plochy v Argentině. Zcela jedinečné postavení, jak je vidět na grafu, mají přestěhovalci z Itálie a Španělska. Tehdejší světová situace s migrací byla tak zcela odlišná od dnešní doby.

Obrázek 1. Evropská migrace do Argentiny v letech 1860-1960
Zdroj: Elsner, [2023-12-21]

Je nutné zdůraznit, že Argentina historicky zaujímala první místo v jihoamerickém regionu z pohledu přichozích evropských migrantů. Sem směřovalo 40-50 % migrantů z evropského kontinentu. Na druhém místě je Brazílie s 30 % (Moya, 2018).

Evropští přistěhovalci hráli klíčovou roli v rozvoji argentinské ekonomiky. Mnozí se usadili na pampách a věnovali se zemědělství. Díky nim se Argentina stala ve 20. století jedním z předních světových vývozců obilí a masa (Duclos, 2018). Mimochodem až do dnešní doby je Argentina v první pětce zemí z pohledu vývozu hovězího masa. Danému jihoamerickému státu patří v současnosti přibližně osm procent na světovém trhu hovězího masa (Cook, 2023).

Příchod evropských přistěhovalců přinesl do Argentiny rozmanitost kultur, jazyků a tradic. To ovlivnilo kulturní identitu země a přispělo k vytváření bohatého kulturního dědictví státu (Kaplan, 2019). Argentina byla díky tomu považována za jednu z nejvíce „evropských“ zemí Jižní Ameriky. Klasickým a neznámějším projevem kultury z daného období patří rozhodně argentinské tango.

Migrace z historického hlediska také vedla k rychlé urbanizaci zemi a urychlenému ekonomickému růstu. Města, zejména Buenos Aires, začala růst a proměňovat se v moderní metropole známé daleko za hranicemi Ameriky (Arcangelis, Mariani a Nastasi, 2023).

Je však nutné počítat i naopak s migrací ze země, ke které došlo ve druhé polovině 20. století. Důvodem je vojenská diktatura v 70. a 80. letech minulého století. Mnozí lidé opustili zemi kvůli politické perzekuci (Cerrutti a Parrado, 2019, s. 331). Odhaduje se, že až 300 tisíc lidí trvale opustilo zemi během vlády diktatury (Jachymowicz, 2006). Jednalo se tak o klasický důvod politické migrace uvedené v předchozích kapitolách. Daná masová migrace ze země byla zastavena pádem diktatury.

Celkově lze říci, že migrace sehrála klíčovou roli ve formování demografie, ekonomiky a kultury Argentiny. Příchod různorodých skupin přistěhovalců měl trvalý dopad na identitu této země a její postavení ve světovém kontextu.

3.5.2 Historický vliv italské migrace na Argentinu

V souvislosti s historickým pohledem na celkovou migraci do Argentiny, je zcela na místě popsat i italskou migraci jako její nejdůležitější část. Pouze pro připomenutí – daná kapitola je napsána z pohledu 19. století až první poloviny 20. století.

Italská migrace měla v historii Argentiny značný a trvalý vliv, který je vidět až do současné doby. V dnešní době podle odhadů žije v Argentině přibližně 25 milionů potomků Italů. Jedná se o druhý stát podle celkového počtu italských migrantů, na prvním místě je Brazílie s 31 miliony (Nesheim, 2022). Přitom pouze pro porovnání – v dnešní Itálii žije 58,8 milionů obyvatel (Worldometer, 2023). V podstatě počet potomků Italů jen v Brazílii a Argentině je větší nežli počet obyvatel v dnešní Itálii. Je vidět, že Itálii ve své době opustilo poměrně mnoho lidí.

V období mezi koncem 19. a začátkem 20. století proběhla masivní vlna italské migrace do Argentiny. Ekonomické potíže a sociální nejistota v Itálii vedly mnoho lidí k hledání lepších příležitostí v Jižní Americe, zejména v Argentině. Kromě ekonomického důvodu je nutné zmínit i důvod politický – první a druhá světová válka a nástup fašistické vlády Mussoliniho. Právě proto lidé hledali klidnější místo pro život, nežli byla tehdejší Evropa.

Je také vhodné zmínit i strukturu italských migrantů z regionálního hlediska. Historicky se jednalo o lidi obývající jih Itálie a ostrov Sicílie. Jednalo se o zemědělskou oblast, která nebyla tehdy moc rozvinuta (Anievas a Kamran, 2016, s. 143). Místní lidé však měli rozsáhle zkušenosti s prací v zemědělství a hledali uplatnění svých schopností za hranicemi země.

Jednalo se o přibližně tři čtvrtiny všech italských migrantů. Na druhém místě jsou podle početního zastoupení regiony severní Itálie, zejména Jižní Tirolo (Oberto, 2016, s. 2). Důvodem migrace ze severní Itálie byly následky první světové války a související teritoriální změny v Evropě.

V prvních letech se jednalo o sezonní dělníky, kteří přijížděli do Argentiny jen během fáze sklizení místní úrody, následně pak opouštěli danou zemi a vraceli zpět do Itálie. Důvodem jsou odlišné klimatické podmínky na severní a jižní polokouli (Kent, 2016, s. 170). Jinými slovy, během zimy v Itálii, místní obyvatelé odjížděli do Argentiny a se začátkem zemědělské sezony v Itálii opouštěli Argentinu. Teprve s postupem času se tu začali Italové usazovat natrvalo. Italské rodiny tak následně sehrály klíčovou roli v zemědělském osídlování argentinských pamp a rozvíjely zemědělské aktivity, zejména v oblasti chovu skotu a zemědělské produkce. Italští přistěhovalci přinesli do Argentiny dovednosti a know-how v oblasti zemědělství a podnikání. Jejich přítomnost přispěla k růstu argentinské ekonomiky.

Díky této masivní migraci tvoří potomci italských přistěhovalců významnou část argentinského obyvatelstva. Mnoho argentinských měst a regionů má silné italské kulturní a kulturně historické vlivy (Cochran a Reina, 2017, s. 9-10).

Samozřejmě není možné přesně určit počet migrantů z Itálie do Argentiny, v 19. a první polovině 20. století, nebyl daný druh statistiky rozvinutý tak, jako dnes. I přes to se ale odhaduje, že v uvedeném časovém intervalu přijelo z Itálie a trvale se usadilo přibližně 14 milionů lidí (Cook-Martin, 2013, s. 29).

Italská migrace výrazně obohatila argentinskou kulturu. Italská kuchyně, tradice a jazyk zanechaly stopy ve společnosti a kulturním dědictví Argentiny. Největší kulturní vlivy Italů je možné vidět právě v místním jazyce (Mulnik, 2022). Díky tomu má místní španělština výrazné odlišné prvky od španělštiny v jiných zemích jižní Ameriky.

Celkově lze říci, že italská migrace měla hluboký a pozitivní dopad na rozvoj a formování argentinské společnosti, kultury a ekonomiky. Italské dědictví je stále patrné v různých aspektech současného argentinského života.

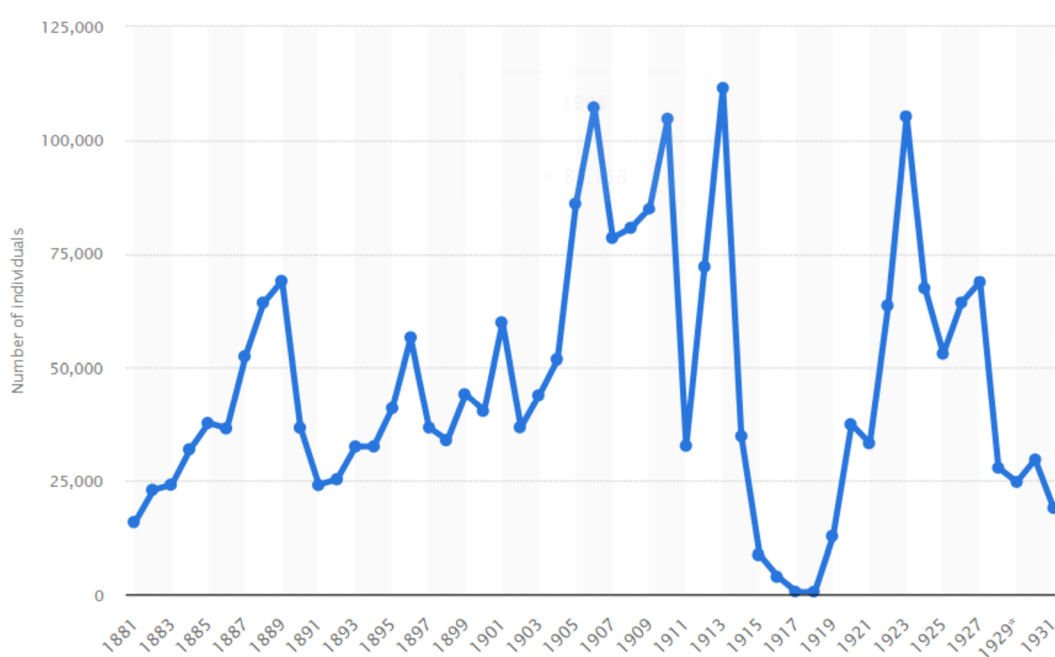
4 Vlastní práce

4.1 Analýza důvodů migrace Italů do Argentiny ve 20. století

Jak bylo uvedeno v předchozí části, 19. a prvopočátky 20. století byly ve znamení vzniku pracovního trhu mezikontinentálního rozměru, kde státy Jižní Ameriky byly velice lákavými pracovními destinacemi pro evropské migranty. Itálie v tomto ohledu nebyla výjimkou, Argentina se stala novým domovem pro miliony obyvatel Evropy, zejména z již zmíněné země.

Je nutné uvést, že začátek 20. století již nebyl poznamenán masovou migrací Italů do Argentiny. Daný jev je možné nejlépe vidět na grafu č. 1, kde je zřejmé, že od roku 1913 až do 20. let 20. století emigrační proud výrazně propadl.

Důvody spočívaly v ekonomické rovině – Itálie již postupně přestávala být ekonomicky zaostalou zemí a místní lidé tak postupně ztrácejí důvod k masové migraci do zahraničí. Díky tomu tak odpadl hlavní motiv Italů k přestěhování.

Graf 1. Migrace Italů do Argentiny v letech 1881-1931
Zdroj: Statista [cit. 2024-02-12]

Od začátku 20. století Italové migrovali především do USA, Francie a Švýcarska. Argentina již postupně ztrácí svůj význam jako země přitahující italské migranty – když v 19. století daný stát přitahoval až třicet procent vystěhovalců z Itálie, tak po první světové

válce, jak uvádí Daříčková (2007), jen desetinu. Dalším důvodem byla první světová válka, která samozřejmě ztížila možnosti pro vystěhování z Evropy.

O částečné vlně migrace je možné hovořit podle Boitiaux (2018) s příchodem do čela státu fašistického vládce Mussoliniho ve 20. letech 20. století. Část Italů podle Pagnotty (2010) prchalo před jeho krutou vládou, proto je možné danou migrační vlnu označit jako politickou. Většina z nich však vyhledala útočiště v sousední Francii a následně se vrátila do své země po ukončení druhé světové války.

Pochopitelně ne všichni Italové byli odpůrci fašistické vlády Mussoliniho a chtěli migrovat. Mnoho Italů, zejména mezi střední třídou, uvítalo podle Britannicy (2024) jeho autoritu. Byli totiž unavení z trvalých stávek a nepokojů, vnímaví k nápadným technikám a středověkým krásným rekvizitám fašismu a byli ochotni podřídit se diktatuře. Mussolini se jevil jako jediný člověk schopný učinit ze zdánlivého chaosu v tehdejší italské vnitřní politice určitý pořádek.

Zde je však nutné upozornit na to, že politika Mussoliniho vůči emigraci Italů měla podle Goebela (2014) dvojí přístup vůči svým krajanům v zahraničí. Na jedné straně jeho režim považoval minulou a současnou emigraci do Ameriky, Evropy a Afriky za projev národní slabosti, která musí být zmírněna. Na druhé straně Mussolini viděl svoje krajany v zahraničí jako slibný most k posílení fašistické zahraniční politiky. Režim proto usiloval o posílení vazeb na domov mezi italskými komunitami v zahraničí a ovládnutí je k fašistickému státu a jeho ideologii, buď prostřednictvím diplomatického sboru, nebo stranických organizací.

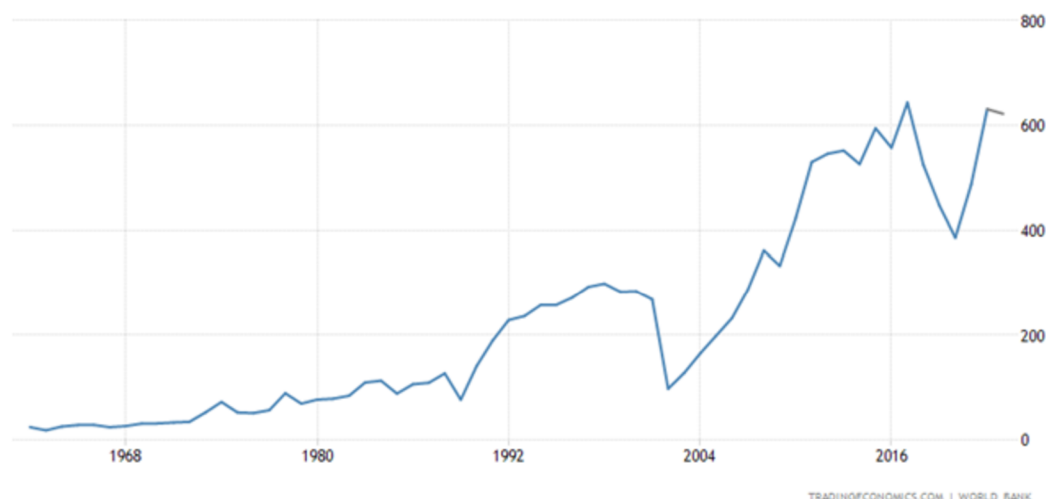
Má se rovněž upozornit, že i přes snahy fašistické vlády, Italové žijící v Argentině, se neidentifikovali podle Goebela (2014) se svým původním domovem a necítili nutnost být propojeni s fašistickou vládou v Itálii. Přitom v sousední Brazílii italští imigranti, a dokonce i jejich potomci, se cítili silně propojeni se svým původním domovem. Bylo mezi nimi dokonce mnoho vášnivých příznivců Mussoliniho.

V této souvislosti je nutné zmínit i další menší vlnu italské migrace po druhé světové válce z oblasti Istrie a Dalmácie, které po ukončení druhé světové války připadla Jugoslávii, ačkoliv se jednalo o historická italská území. Původní italské obyvatelstvo daného regionu muselo podle Raschio (2014) opustit své území a stali se z nich političtí migranti. Část z nich se vystěhovala do Argentiny, většina se ale vrátila do Itálie.

Jednalo se o kontroverzní etapu v dějinách současné Itálie. Důvodem bylo, že region byl po delší dobu sporným územím mezi Itálií a Slovany, hlavně po pádu Rakousko-uherské říše a vztahy mezi etniky byly obtížné. Navíc během Mussoliniho diktatury místní vláda prosazovala nucenou italianizaci, diskriminující Slovany. K tomu je nutné dodat, že během různých fází italsko-německé okupace Jugoslávie byly podle Erminio (2017) spáchány mnohé krutosti proti místnímu slovanskému obyvatelstvu.

Naopak 60. – 70. léta přinesla podle Boitiaux (2018) spíše zpětnou vlnu migrace z jihoamerických zemí zpět do Itálie. Důvodem byl ekonomický růst v Itálii a naopak ekonomické problémy v jihoamerických ekonomikách s velkým počtem italských přistěhovalců.

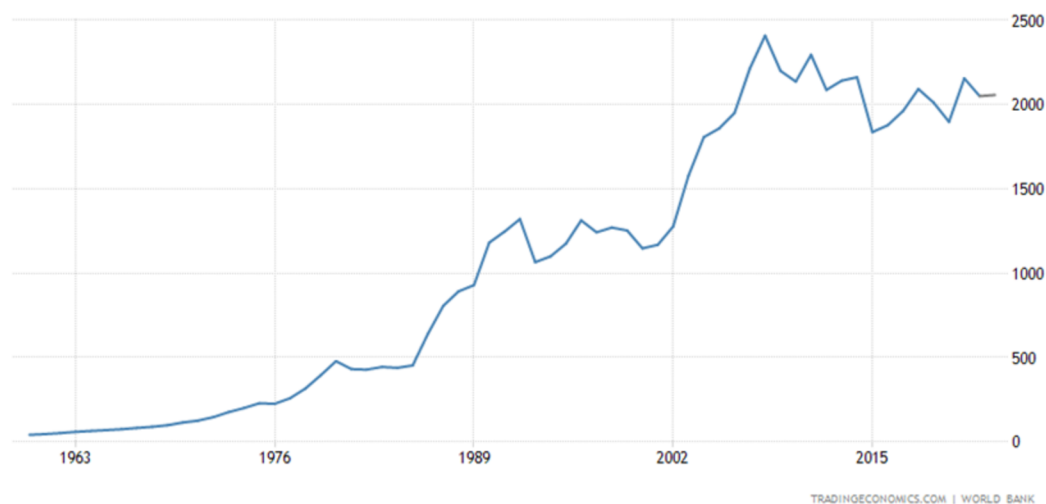
Pro účely dané práce je možné zmínit hlavní příčiny ztráty ekonomické pozice právě Argentiny. Ocampo (2015) zmiňuje čtyři hlavní příčiny poklesu pozice Argentiny. První příčinou je, že výjimečně vysoký ekonomický růst Argentiny od roku 1870 do roku 1930 byl statistickou anomálií, a proto není žádný další navazující ekonomický úpadek k vysvětlení. Další příčinou je Velká hospodářská krize, se kterou se argentinská ekonomika nedokázala zcela vypořádat. Třetí příčinou je nízký objem investic do nových technologií. Nakonec za hlavní příčinu ekonomických problémů země ve 20. století je možné považovat nastolení populistického politického režimu založeného místo původního otevřeného a tržně orientovaného přístupu na intervencionistický a protekcionistický řád.

Graf 2. HDP Argentiny v bil. USD v letech 1950-2022
Zdroj: Tradingeconomics, [cit. 2024-02-12]

Daný jev je možné nejlépe vidět na příkladu vývoje HDP v obou zemích. Graf č. 2 poskytuje přehled o vývoji argentinského HDP. Jak je zřejmé z grafu, argentinská

ekonomika téměř nerostla mezi lety 1950 až začátkem 90. let minulého století. Výrazný ekonomický růst nastal až po roce 2004. Posledních dvacet let však argentinská ekonomika výrazně kolísá, což zřejmě nepřispívá k atraktivitě země pro emigranty, zejména pokud se jedná o migranty z Evropy.

Graf 3. HDP Itálie v bil. USD v letech 1950-2022
Zdroj: Tradingeconomics, [cit. 2024-02-12]

I naopak Itálie byla ve znamení významného ekonomického růstu, a to od 60. let 20. století až po dobu následujících čtyřiceti let – viz graf č. 3. Pokles ekonomiky Itálie nastal až v roce 2014. I přes to je ekonomika Itálie mnohonásobně vyšší nežli ekonomika Argentiny. Navíc u ekonomiky Itálie je patrná tendence trvalého růstu, což zřejmě podporuje poptávku po pracovní síle a potažmo má i pozitivní vliv na imigraci.

Existuje několik důvodů růstu ekonomiky, propojení a vzájemná interakce, které vedly k ekonomickému růstu Itálie ve druhé polovině 20. století. Martino a Vasta (2018) mluví o třech příčinách ekonomického růstu. Za první příčinu je možné považovat přímou podporu Spojených států v podobě Marshallovo plánu. Dalším důvodem je opuštění původní fašistické politiky zaměřené na autarkii, nová italská vláda se naopak zaměřila na otevřenost místní ekonomiky. Za třetí příčinu lze považovat posílení integrace v rámci Evropy formou tehdejšího Evropského společenství uhlí a oceli, což je možné vnímat za jednoho z předchůdců dnešní Evropské unie.

Je však nutné upozornit na období takzvaného Olověná léta v jihoevropském státě (italsky *Anni di Piombo*). Šlo podle Regalii a Pelucchi (2015) o politicky napjatou situaci v 60. až 80. letech minulého století spojenou mimo jiné i s teroristickými útoky. I přes dané

období ale nedošlo k poklesu ekonomiky Itálie: země měla v té době silný průmysl módy, automobilů a technologií, kterým se dařilo i přes období politické nestability.

Itálie se tak de facto ze země, která se nacházela na periferii rozvinutého světa v 19. a prvopočátcích 20. století, stala podle Daříčkové (2007) významným ekonomickým hráčem ve druhé polovině 20. století. Ve výsledku ze země-donora z pohledu migrace se stala zemí-příjemcem migrantů. Jedná se o logickou úvahu zmíněnou v teoretické části práce – ekonomický růst a pracovní příležitosti jsou jedním z klíčových motorů mezinárodní migrace.

4.2 Aktuální přínosy migrace Italů do Argentiny

Dále je možné se věnovat aktuálním přínosům italské migrace do Argentiny, a to se zaměřením na snadno identifikovatelné a rozpoznatelné prvky místní kultury a ekonomiky. Na základě provedeného šetření je možné zdůraznit, že přínos migrace z Itálie do Argentiny je nejlépe vidět na příkladu ekonomické a kulturní oblasti. Je třeba upozornit, že hlavní přínos masové migrace se odehrál v 19. a na začátku 20. století, kdy nebyla kvalita statistických údajů srovnatelná s dnešní.

4.2.1 Ekonomická oblast

Ekonomický přínos italské migrace je možné relativně striktně rozdělit na 20. století a současnost. Přitom ve 20. století je možné mluvit o pracovním trhu a místní politice. V současnosti ovšem nelze mluvit o výrazném dopadu, zde je možné identifikovat hlavně cestovní ruch.

20. století – pracovní trh a zemědělství

Co dokázali Italové v Argentině, je poptávka po práci ze strany místních majitelů velkostatkářů, přitom se jedná o relativně jednoduchou práci na argentinských farmách. Zde samozřejmě zcela logicky vzniká otázka, proč daný druh práce nemohl být vykonán domorodci a k čemu Argentině byly miliony migrantů pro práci v daném sektoru. Klíč je podle Benitez (2004) v tom, že místní lidé pracovali především v oboru chov dobytka a pěstování rostlin nebo jiné zemědělské činnosti, které považovali za podřadné. Přitom argentinská půda je více než vhodná pro zemědělství a existovala silná poptávka po pracovní síle ze strany místních majitelů plantážního zemědělství. Právě proto argentinská vláda natolik usilovala o příliv emigrantů pro práci na místní velkostatky.

Přitom je nutné zdůraznit, že podle Perez (2021) výběr pracovní destinace Argentiny ze strany Italů byl převážně ovlivňován silou sociálních sítí, která je spojovala s danou zemí. Jinými slovy, hlavní hnací silou pro migraci byly jejich sociální kontakty s krajinou v Argentině.

Kromě toho je nutné počítat podle Drollera, Fiszbein a Péreze (2023) s tím, že italští migranti výrazným způsobem přispěli k celkové industrializaci země na začátku 20. století.

Samozřejmě většina z nich byla zaměstnána v sektoru zemědělství, ale průmyslová výroba během začátku 20. století výrazně rostla, což vyvolávalo poptávku po pracovní síle i v průmyslovém odvětví Argentiny. Mezi lety 1880 a 1915 se přidávaná hodnota průmyslu zvyšovala rychlostí 8 % ročně. Přitom italská přistěhovalci byli klíčovými pro tuto rychlou industriální expanzi. Zde je nutné poukázat na příklad zejména v metalurgickém průmyslu a chemickém průmyslu, které byly mezi prvními z nejvíce pokročilých v té době. Zde byl vliv Italů naprosto zásadní. Z regionálního hlediska se jednalo o regiony severní Itálie, které z tohoto pohledu byly relativně rozvinuté. Proto logicky i přestěhovalci z daného regionu pokračovali ve své práci v hutnických a chemických oborech, avšak na argentinské půdě.

20. století – politika

Italové se výrazně angažovali v místní politice. Jedná se o oblast, která má přímý dopad na ekonomiku země. Zde je možné zmínit „italské“ Argentinece Mauricio Macri zastávajícího pozici prezidenta Argentiny v letech 2015-2019 a velice kontroverzního vládce země Juane Perona.

V rámci politiky je nutné se zastavit právě u prezidenta Juana Peronova, který negativním způsobem ovlivnil ekonomiku země a je často považován za hlavního „viníka“ ekonomické pozice země. Daná osoba byla hlavou státu ve 40. – 50. letech, a pak na začátku 70. let minulého století. Juan Peron byl prezidentem, který podle Ocampo (2020) realizoval ekonomickou politiku posléze označenou jako peronismus a jejími základními kameny byly: sociální spravedlnost, ekonomická nezávislost a politická suverenity. Přitom poslední princip se vyústil spíše v autarkii, která výrazně ovlivnila ekonomickou situaci v zemi, a to v negativním směru. Před jeho vládnutím byla vnější politika země zcela jiná a vycházela naopak ze silné otevřenosti a orientace na export.

21. století – cestovní ruch

Relativně neočekávanou oblastí v rámci aktuálního ekonomického zhodnocení je současný cestovní ruch do země. Jedná se o fenomén dnešní doby – masový rozvoj cestovního ruchu nastal až po druhé světové válce, a to zejména v souvislosti se zlevněním mezinárodních letů.

Zvláštností Argentiny je to, že daný stát je silně spojen s evropskými trhy, a to prostřednictvím potomků migrantů. Italové nikdy neztratili spojení se svými příbuznými z Evropy. Itálie díky tomu stále zůstává jednou z klíčových zemí s příjezdovou turistikou v Argentině (Batimes, 2023). Pochopitelně na prvním místě z hlediska počtu příjezdů a útrat jsou velice rozvinuté evropské země (například Velká Británie), avšak Itálie stále hraje důležitou roli. Jedná se o následek dědictví italských migrantů.

Přitom je nutné zdůraznit, že Argentina byla jednou ze zemí regionu, která se z hlediska cestovního ruchu nejrychleji z regionu vzpamatovala z pandemie covid-19, a to z důvodu úzkého napojení na evropské trhy, včetně Itálie. Turista z Velké Británie utrací 1500 USD, turista ze zbytku Evropy utrací 1 100-1200 USD. Pouze pro porovnání – podle Batimes (2023) turista ze sousedních států s Argentinou utrací pouhých 500 USD. Je evidentní, že napojení na evropské trhy prostřednictvím Itálie vhodným způsobem propojuje Argentinu jako inomingovou destinaci pro evropské turisty. Pochopitelně nelze porovnávat kupní sílu například Britů s obyvateli méně ekonomicky rozvinutých států, avšak je zřejmé, že turista z Evropy utratí více než obyvatelé zemí, se kterými Argentina hraničí.

V rámci současné ekonomické situace je ovšem nutné odkázat na kapitolu věnované porovnání současné ekonomické situací v Itálii a Argentině. Současná inflace překračuje v zemi sto procent. I přes to se lze domnívat, že příliš vysoká inflace je z pohledu cestovního ruchu spíše vnitřním problémem argentinského státu, ale inomingová turistika je jí ovlivněna minimálně.

4.2.2 Vliv Italů na místní kulturu

Italové přinesli do Argentiny svou bohatou kulturní tradici, která se projevila v gastronomii, architektuře, umění a dalších kulturních aspektech. To obohatilo argentinskou společnost, a vytvořilo smíšenou kulturní identitu s výraznými italskými prvky. V dalším textu budou zmíněny klíčové dopady na následující oblasti kultury: jazyk, kuchyň, tradice a architektura.

Jazyk

Italská migrace do Argentiny měla významný vliv na jazykový a kulturní kontext této země (Gleeson, 2017). Přitom Italové byli bezesporu jednou z nejpočetnějších přistěhovaleckých skupin. Proto zcela logicky vysoký počet italských přistěhovalců ovlivnil místní jazykovou verzi španělštiny. V dalším textu bude poukázáno na zásadní vlivy italštiny na místní variantu španělštiny.

V první řadě se jedná o přímé výpůjčky z italštiny, které jsou aktuálně využívány v argentinské španělštině. Některá slova tak byla doslova přejata přímo z italštiny do argentinské španělštiny, a to bez využití překladu či španělského ekvivalentu. Ve výsledku tak má lokální verze španělštiny vyloženě italská slova, která nemusí být srozumitelná v jiných jihoamerických státech (Gleeson, 2017).

Italština podle Ennisa (2015) měla vliv na běžné výrazy významné pro každodenní život, jako jsou například práce, jídlo a anatomie člověka. Je možné uvést například následující slova: gamba (noha), cuore (srdce), naso (nos).

Kromě toho Ennis (2015) uvádí, že i současná výslovnost jazyka mluveného především v Buenos Aires a jeho okolí, výrazně připomíná italštinu. Jedná se o totiž o regiony s výraznou koncentrací italské komunity (Cara-Walker, 2022). To vedlo dokonce ke vzniku uměle vytvořených jazyků (pigin): cocoliche a lunfardo. Cocoliche vznikl jako směs italštiny a španělštiny, ale také zahrnoval prvky dalších jazyků. Lunfardo byl jazyk používaný především příslušníky nižších sociálních tříd a kriminálního prostředí.

Zde logicky vzniká otázka, proč se italština nestala státním jazykem země, a to vzhledem k vysokému počtu migrantů z Itálie. Příkladem může být francouzština v Kanadě, a to díky rozsáhlému francouzskému osídlení dané země. Příčinou je dle Ennisa (2015) cílevědomá politika argentinské vlády zaměřena na systém základního školství pro děti migrantů. Přitom se nejednalo o pouhou jazykovou politiku, ale šlo o politiku začlenění dětí migrantů do argentinské společnosti. Vzdělání tak vybavilo nové generace vlasteneckým cítěním a španělským jazykem, a to bez ohledu na jejich původ, a tím vytvořilo nové argentinské společenství.

Kuchyň

Dalším zcela logickým vlivem Italů je místní kuchyň, důvod je rovněž jednoduchý – pravidla stolování a konzumace potravin jsou další neodmyslitelnou součástí běžného života v jakékoliv lidské společnosti.

Italové přinesli do Argentiny bohatou tradici italské kuchyně, která se stala neodmyslitelnou součástí argentinské gastronomie. Bezesporu klíčovým a nejznámějším prvkem italské kuchyně je pizza, která je podle Spindera (2019) dnes velice rozšířena v Argentině.

Ve výsledku je například konzumace pizzy v zemi na hlavu na 22. místě ve světě v roce 2024 (World Population Review, 2024). Srovnatelnou pozici v regionu Jižní Amerika zaujímají pouze země, které jsou rovněž silně ovlivněny italskou kulturou – například Brazílie. Pochopitelně lze oponovat, že pizza je rozšířena po celém světě, avšak za rozšířením pizzy v Argentině stojí právě italská kultura.

O něco méně známým prvkem italské kuchyně přeneseným do Argentiny je asado. Jedná se o barbecue různých druhů masa, které je národní tradicí v Argentině. Podle Pite (2016) dokonce i názvy místních specialit přímo poukazují na jejich italský původ. Příkladem je „arrozala milanese“, což bychom do češtiny mohli volně přeložit jako „rýže po Milánsku“.

Typickým rysem italského stolování je podle Štěpánka (2021) pití kávy, což bylo rovněž přeneseno na argentinskou půdu. Zde je ovšem nutné říct, že pití kávy má výrazné tradice v celé Jižní Americe. Kromě toho mezi klíčovými světovými dodavateli daného moku patří podle Statista (2024) právě jihoamerické státy: Brazílie s 37 %, Kolumbie s 8 %, Honduras s 3 % a Mexiko s 2 %. V Argentině vzhledem k povětrnostním podmínkám se káva nepěstuje, ale je dovážena z okolních zemí.

Dalším typickým projevem italské kuchyně v Argentině jsou dezerty a sladkosti, které mají svůj původ v italské kuchyni (Savory, 2023). Nejznámější je místní zmrzlina, která chuťově i způsobem přípravy velice připomíná italskou.

Tradice

Kromě relativně snadno identifikovatelných a viditelných na první pohled prvků italské kultury – viz výše zmíněný jazyk, kuchyň, Italové přinesli do Argentiny i svoje tradice.

Za zásadní vliv italského dědictví je možné považovat fakt, že potomci italských migrantů se zcela otevřeně hlásí ke svým kořenům a snaží se uchovat italské kulturní dědictví v zemi. Místní potomci Italů udržují tradice svých předků. Podle Spindera (2019) se jedná například o tradici uličních festivalů nebo místní variantu tance tango. Jedná se o zcela zásadní prvek, jelikož v typické přistěhovalecké kultuře, kterou je například americká, australská apod., se může stát, že migranti přestanou udržovat svoje tradice a kulturu, zejména pokud se jedná o druhou nebo třetí generaci, která již nemusí být natolik napojena na svůj původ jako první generace přistěhovalců. Nejedná se o případ Italů a Argentiny.

Někdy je možné se setkat dokonce i s úsměvným, na první pohled kulturním dědictvím Italů, které je možné podle Spindera (2019) vidět téměř hned po příjezdu do země. Jedná se o neverbální projev lidské komunikace – jde především o aktivní řeč těla, kterou se vyznačují dnešní Argentinci. Daný prvek argentinské kultury byl přinesen Italy.

Architektura

Italové přinesli podle Spindera (2019) celou řadu prvků do místní architektury, zejména pokud se jedná o největší města země. Dané tvrzení platí zejména pro hlavní města Argentiny, která byla klíčovými lokacemi Italů – jedná se o Buenos Aires, Santa Fe nebo Córdoba.

Mnoho historických budov v centru argentinských měst bylo inspirováno italskou architekturou, zejména římskou a renesanční architekturou. Například některé veřejné budovy, jako je Teatro Colón v Buenos Aires, mají zřejmé a snadno identifikovatelné prvky italské architektury (Torus, 2024). Také město Córdoba, druhé největší město v Argentině, má architektonické prvky ovlivněné Itálií. Řada kostelů a dalších historických budov v Córdobě byla postavena v barokním stylu, který byl populární v Itálii během 17. a 18. století a byl přenesen spolu s italskými migranty.

Kromě toho existuje mnoho italských architektonických prvků v městech a vesnicích po celé Argentině, zejména v oblastech s vysokou koncentrací italských imigrantů. Tyto

prvky zahrnují podle Chinskiho (2022) výzdobu fasád, použití oblouků a sloupů a využití mramoru a dalších luxusních materiálů typických pro dobovou italskou architekturu.

Ve výsledku tak architektura Buenos Aires a dalších velkých argentinských měst výrazně připomíná Itálii. Jedná se podle Davida (2024) o zcela jedinečnou situaci v regionu, pouze země s vysokou koncentrací Italů, v minulosti se mohou pochlubit stejnou architekturou.

Ostatní

Když poukážeme na vliv italské migrace do Argentiny, je zcela na místě zmínit i fotbal a dva klíčové hráče, kteří jsou potomky italských migrantů. Důvod je snadný – Italové podle Mourlaneho (2021) přinesli do Argentiny svou fotbalovou tradici a přispěli k založení celé řady fotbalových klubů a celkové propagaci daného druhu sportu. Jedná se o prvek národní italské kultury, který je v dnešní době v podstatě vizitkou Argentiny. Daná země je známá především díky fotbalovým hvězdám, přitom mnoho z nich přímo pochází z italského prostředí – například Diego Maradona nebo Lionel Messi. Díky italským přistěhovalcům jsou fotbal a Argentina synonyma pro dnešní svět.

4.3 Současný stav italské migrace v Argentině

V současné době rozhodně nelze tvrdit, že Argentina je země, která je přitažlivá pro italské migranty. Aktuálně podle OECD (2018), více než 90 % Argentinců hlásících se k italské národnosti, jsou potomci italských migrantů z 19. a 20. století. Na začátku 21. století tak nelze mluvit o masové migraci Italů do Argentiny.

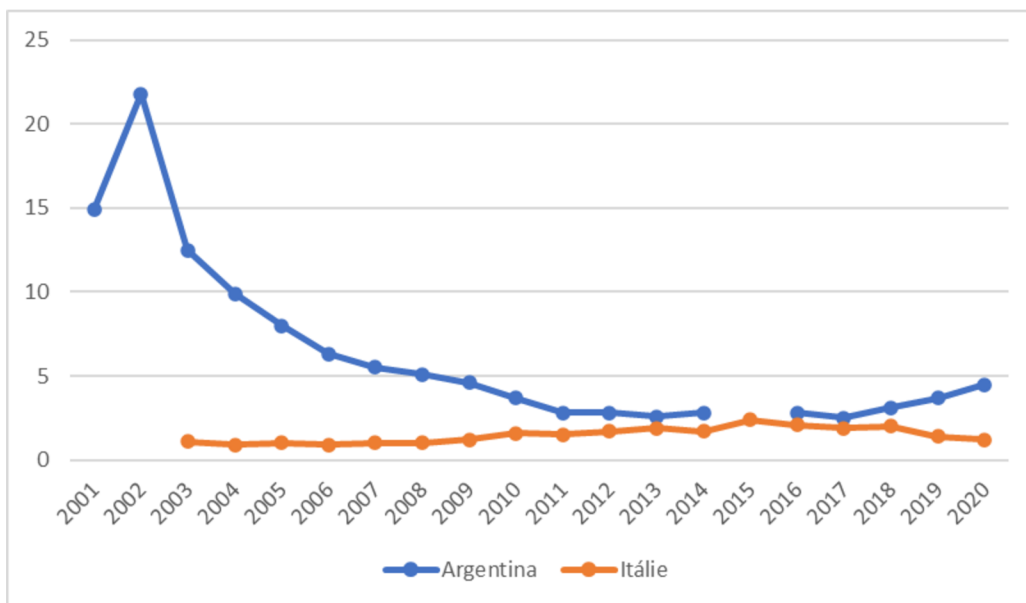
Důvod je snadný a spočívá v odlišné politické a ekonomické situaci v obou zemích. Je možné to nejlépe vidět při porovnání vybraných makroekonomických indikátorů poskytujících základní seznámení s hospodářstvím obou států – viz tabulka č. 1.

Je zřejmé, že hrubý domácí produkt evropské země je až čtyřikrát vyšší nežli jihoamerické, přitom HDP na hlavu je více než 2,5 vyšší. Vybraná jihoamerická ekonomika je ve fázi značné inflace, která překročila stovku procent, ačkoliv v Itálii se jedná o pouhých 8,2 %. Jedná se tak o značně nestabilní aspekt z hlediska makroekonomiky prostředí. Míra nezaměstnanosti je v obou zemích sice shodná, avšak je evidentní, že ostatní makroekonomické ukazatele Argentiny jsou daleko horší. Právě proto logicky Argentina již nepřitahuje italské migranty.

	Argentina	Itálie
HDP v bil. USD	0,5	2,1
HDP na hlavu v USD	13 650	34 776
Inflace (CPI) v %	190	8,2
Nezaměstnanost	6,5	8,1

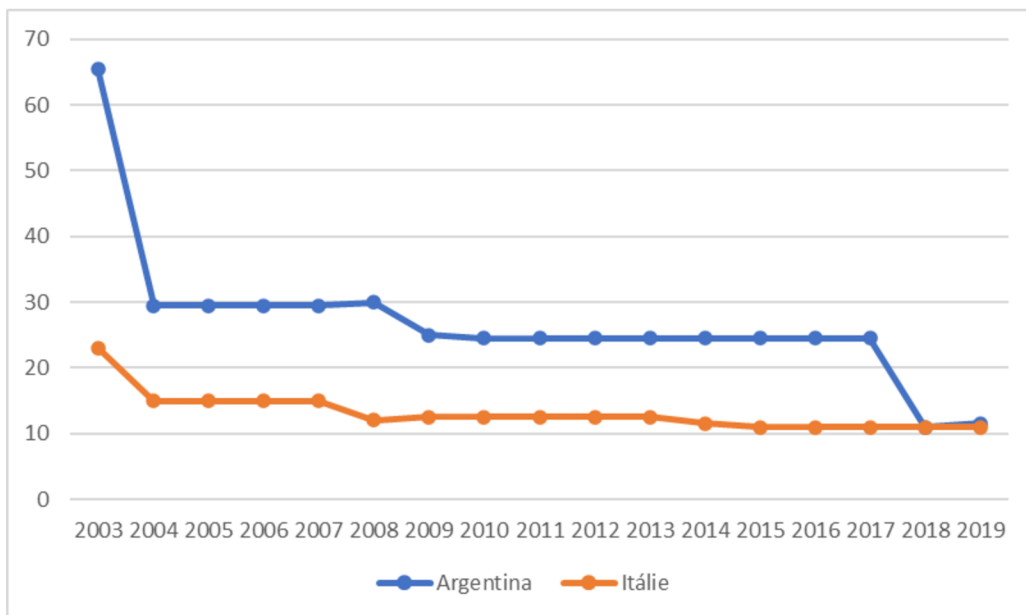
Tabulka 1. Vybrané makroekonomické indikátory Itálie a Argentiny v roce 2022
Zdroj: vlastní úprava dle The World Bank, [cit. 2024-02-12]

Dále je možné prozkoumat i následující ukazatele. Na grafu č. 4 je vidět podíl míry chudoby v obou zemích. Jak je zřejmé, před přibližně dvaceti lety, více než pětina obyvatel Argentiny žila za \$6,85 a méně na den. Sice v posledních letech je patrný pokles dané negativní veličiny, ale i přes to je rozdíl více než patrný.

Graf 4. Míra chudoby – podíl populace žijící za \$6,85 a méně za den v Itálii a Argentině v letech 2001-2020
Zdroj: vlastní úprava dle The World Bank, [cit. 2024-02-12]

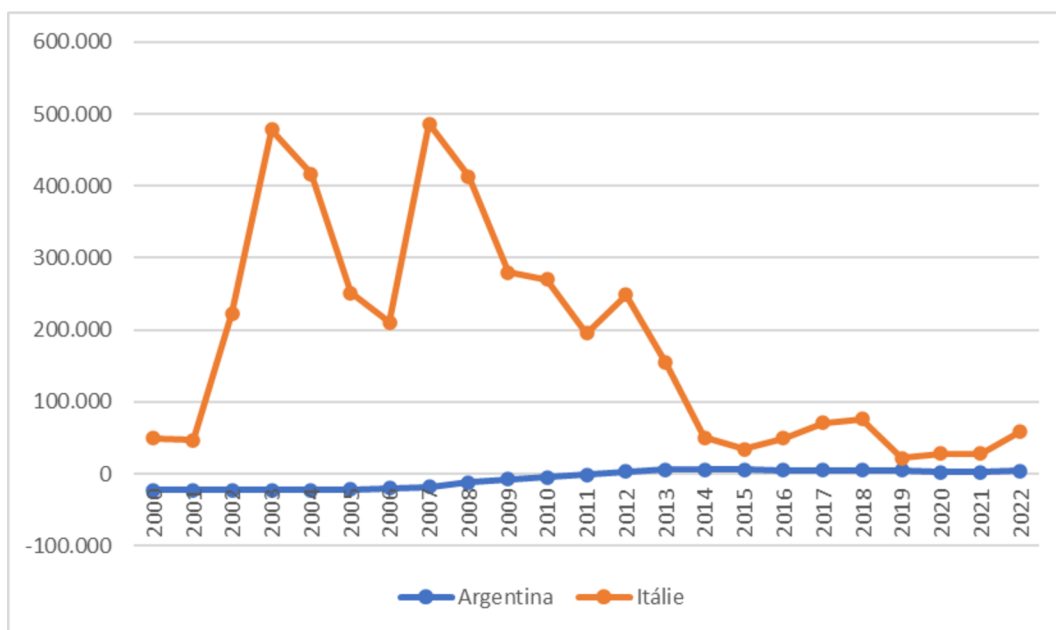
Kromě pracovní migrace je vhodné poukázat i na další možnou příčinu migrace – a tou je podnikatelská. Zde je možné uvést vývoj ukazatele počtu dní nutných pro založení firmy. Z grafu č. 5 je zřejmé, že až do poslední doby byl počet dní v jihoamerické zemi dvakrát větší.

Graf 5. Počet dní potřebných k založení podnikání v Itálii a Argentině v letech 2003-2019
Zdroj: vlastní úprava dle The World Bank, [cit. 2024-02-12]

Nakonec, všechny výše uvedené makroekonomické ukazatele se odrážejí na čisté migrace do země – viz graf č. 6. Je patrné, že Itálie je za posledních dvacet let spíše státem-

příjemcem migrace. Oproti tomu až do roku 2012 byla Argentina spíše zdrojovou zemí pro migraci.

Graf 6. Čistá migrace do Itálie a Argentiny v letech 2000-2022
Zdroj: vlastní úprava dle The World Bank, [cit. 2024-02-12]

I přes to Argentina stále zůstává zemí, kde žije nejpočetnější italská komunita mimo Itálii – viz tabulka č. 2. Přibližně milion Argentinců se tak či onak přímo hlásí k italské národnosti.

Země	Počet lidí v tis.
Argentina	1 024
Německo	831
Švýcarsko	652
Brazílie	618
Francie	445

Tabulka 2. Lidé hlásící se k italské národnosti žijící v zahraničí, TOP5 zemí v roce 2019
Zdroj: Statista, [cit. 2024-02-12]

V současné struktuře migrantů do Argentiny nepřevažují evropské země jak v 19. nebo začátku 20. století, ale obyvatelé sousedních jihoamerických států. V roce 2020 většina přistěhovalců do Argentiny byla tvořena vlastníky následujících pasů – Paraguay (685 tisíc), Bolívie (423 tisíc) nebo Chili (215 tisíc). Itálie byla až na čtvrtém místě s 153 tisíci (Statista, 2024). Je evidentní, že v dnešní době je zcela jiná struktura migrantů nežli v 19. století a období masové migrace. Italové však stále zůstávají důležitou skupinou na místním trhu migrantů.

Důvody dané situace je možné hledat především v ekonomické oblasti, když budeme Argentinu porovnávat jen v relaci s regionem Jižní Ameriky – viz tabulka č. 3. Zde je uveden celkový HDP regionu a HDP zemí, které tvoří téměř 70 % HDP daného regionu. Jedná se tak o přehled nejsilnějších hospodářství dané části zeměkoule.

Z hlediska celkového HDP je lídrem celého regionu Brazílie s třetinovým podílem. Argentina je na důležitém třetím místě, zde je produkována desetina regionálního HDP. Při pohledu na HDP připadajícího na osobu je situace o něco odlišná. Zde je evidentní, že relativně je Argentina nejbohatší po Chile státem v celém regionu. Při vydělení výše argentinského HDP na osobu průměrem za celý region je možné dostat index 1,42. Lze to interpretovat tak, že ekonomika zkoumané země je výrazným ekonomickým lákadlem pro migranty z regionu.

	HDP v trilionech USD	Podíl na regionu v %	HDP na osobu
Region Jižní Amerika včetně Karibiku	6,31	100,0%	9 559
Brazílie	1,92	30,4%	8 917
Mexiko	1,47	23,3%	11 496
Chile	0,30	4,8%	15 355
Argentina	0,63	10,0%	13 650

Tabulka 3. HDP regionu Jižní Ameriky včetně Karibiku v roce 2022

Zdroj: vlastní úprava dle The World Bank, [cit. 2024-02-12]

Ekonomické podmínky pro život jsou v současné Itálii daleko lepší nežli v Argentině. I přes to nelze říct, že dochází k masové zpětné migraci potomků původních Italů do své vlasti. Vypadá to, že potomci Italů jsou spokojeni se svým aktuálním životem v zemi. Pokud sice dochází k migraci z Argentiny, tak cílovými destinacemi jsou podle Solariho (2009) USA (17,9 %) nebo Španělsko (28,4 %).

5 Výsledky a diskuse

Zde můžeme porovnat výsledky provedeného šetření a šetření jiných autorů zaměřených na vybranou problematiku. V této části budou uvedeny klíčové výstupy z dané práce. Tam, kde to bude možné, budou uvedeny možné směry dalších šetření.

V rámci bakalářské práce bylo poukázáno na to, že hlavním motivem pro přestěhování z Itálie do Argentiny byl motiv ekonomický, spojený s nalezením práce v novém prostředí, a to v rámci rychle rostoucí jihoamerické ekonomiky. V podstatě ze začátku se jednalo o sezonní pracovníky, kteří se postupně začali usazovat natrvalo. Ekonomická síla Argentiny byla nesrovnatelná s dnešním stavem, jednalo se o jednoho ze světových lídrů. Přistěhovalci měli výborné možnosti pro seberealizaci, zejména pokud se jednalo o zemědělský sektor. Ekonomické problémy v jihoamerickém státě však vedly k tomu, že emigrační proud z Evropy se doslova zastavil.

Janská (2014) však ve svém šetření není natolik negativní vůči dnešní situaci s imigranty, a naopak poukazuje na to, že Argentina je stále přitažlivá pro zahraniční pracovníky. Došlo ale ke změně struktury migrantů. Jedná se o obyvatele okolních zemí, kteří mají ještě horší ekonomickou situaci, a kde lidé hledají variabilty svého pracovního uplatnění v nejbližším zahraničí, což je v podstatě právě Argentina. Autorka dále přímo uvádí, že ačkoliv Argentina již není finanční světovou velmocí, jak tomu bylo v 19. století, stále se jedná o významného ekonomického hráče ve svém regionu, potažmo stále se jedná o zemi vhodnou pro mezinárodní migranty.

V daném bodě se jeví jako vhodné pro další šetření porovnání italské migrace za stejnou časovou osu, avšak se shodnými zeměmi v regionu. Příkladem mohou být země, které ve stejné době také měly příliv italských migrantů – například Brazílie nebo Uruguay.

Kromě ekonomického důvodu zmíněného a podrobně prozkoumaného v rámci dané práce Janská (2014) také uvádí další motiv pro migrace Italů do Argentiny. Jedná se podle ní o významný rozvoj námořní dopravy, který výrazně zrychlil zejména technické možnosti přestěhování. Podle autorky se jedná o parní lodě. Právě podle ní rozvoj technologií výrazně urychlil a zpříjemnil možnosti přestěhování z Itálie do Argentiny. Daný motiv dokonce umožnil vznik třídy sezonních dělníků, což bylo v předchozích historických dobách nepředstavitelné.

Danou myšlenku je možné prozkoumat v dalších šetřeních a zahrnout třeba i v širších souvislostech. Je tak možné porovnat situaci s přestěhováním do Argentiny se situací v USA, Austrálii nebo v jiných zemích. A to všechno v souvislosti se statistickými údaji. Samozřejmě za předpokladu zaměření se na stejnou časovou osu.

V rámci šetření bylo poukázáno na výrazný vliv Italů na místní variantu španělštiny, jedná se o převzetí celé řady výrazů a zároveň i italské výslovnosti. Zaboli (2024) ve svém šetření jde ještě dále a poukazuje na to, že se jedná o poměrně zajímavou situaci v regionu, kdy v podstatě příchozí skupina lidí tak výrazně ovlivnila místní jazyk. Jedná se o zcela unikátní situaci. Například v USA či v jiných klasických přistěhovaleckých zemích k něčemu takovému vůbec nedochází. Přitom autor přímo uvádí, že Italové se naopak snažili co nejrychleji zařadit do místní kultury a snaha naučit se výborně španělsky byla velice silná.

I po skončení masové migrace z Itálie do Argentiny obě země zachovaly velice úzké vztahy. Je to v současné době vidět například z pohledu turismu nebo společných kulturních prvků. I sto let po masové migraci jsou tak kultury podle Kaplan (2019) více než propojené. V tomto směru se jeví jako zajímavý prvek porovnání situace s jinými zeměmi, kde došlo ke stejnému vlivu evropské kultury. Zde je možné uvést Francii a francouzsky mluvící kanadskou provincii Québec.

6 Závěr

Bakalářská práce byla věnována tématu italské migrace do Argentiny. Zaměřením práce bylo provedení šetření v oblasti mezinárodní migrace, jejich projevech a ekonomických specifikách. Cílem bakalářské práce bylo na základě analýzy vývoje a současného stavu italské migrace do Argentiny uvést její projevy a ekonomická specifika. Kromě toho byly prozkoumány i dílčí cíle, kterými jsou analýza důvodů migrace Italů do Argentiny a vymezení přínosů migrace Italů do Argentiny.

V bakalářské práci byla prozkoumána mezinárodní migrace jak z teoretického, tak i praktického hlediska. Praktická oblast byla zaměřena na zhodnocení italské migrace do Argentiny. Vzhledem k vytyčeným cílům je možné uvést následující výsledky provedeného šetření.

Celkově vzato je migrace zcela přirozeným jevem pro jakoukoliv zemi. Daný jev bezesporu existoval a bude existovat. Není nutné se obávat imigrace do země, ba naopak řízená imigrace může být výrazným přínosem pro daný stát. Za klíčové přínosy je možné považovat následující: kulturní rozmanitost, ekonomický růst, obohacení pracovní síly, demografický přínos a vytváření globálních sítí a propojení mezi lidmi. I naopak neřízená migrace může přinést zátěž pro státní správu a ekonomiku země, potažmo posílit černý trh a organizovaný zločin.

Argentina je rozhodně příkladem země, která dokázala profitovat z masové migrace. Bohužel je nutné říct, že daný jev byl spíše minulostí, kdy ekonomická síla země přitahovala především ekonomické migranty z Evropy. V dnešní době se jedná o nepředstavitelnou situaci. Ekonomika země není dostatečně přitažlivá pro migranty z Itálie.

I přes to je možné konstatovat, že přínos migrace Italů pro místní život byl značný. Je možné poukázat na kulturní, ekonomické a ostatní vlivy. V bakalářské práci bylo upozorněno na následující vyloženě ekonomické přínosy italské migrace, které můžeme vidět na pracovním trhu formou vyhovení poptávky místních velkostatkářů, rozvoj průmyslu a v současné době i příjezdovém cestovním ruchu. U kulturního dopadu se jednalo o vliv na místní variantu španělštiny, kuchyň, architekturu a tradice. Zcela nezastupitelnou roli díky Italům hraje v životě Argentinců fotbal. Kromě toho v práci byli uvedeni dva potomci italských migrantů, kteří se stali v dnešní době vizitkou Argentiny, jedná se o fotbalové hráče

Diego Maradonnu a Lionelle Messi. Bez těchto dvou fotbalistů si není možné představit dnešní Argentinu.

Důvod migrace do Argentiny měl výrazný ekonomický aspekt spojený s nalezením lepších pracovních příležitostí. Jak bylo uvedeno v práci, v 19. a počátku 20. století byla Argentina v první desítce zemí dle výše svého HDP. Její ekonomická výkonnost byla dokonce porovnatelná s USA. Dalšími příčinami migrace se stala otevřenost místní ekonomiky a snaha vlády nalákat migranty kvůli rostoucí poptávce po pracovní síle. Hlavním motorem argentinské ekonomiky bylo exportně orientované hospodářství s důrazem na produkci zemědělství.

Je nutné počítat s tím, že Evropané byli motivováni při migraci do Argentiny problémy ve svých zemích. Za hlavní zástupce migrantů můžeme považovat Italy a Španěle. Argentina se tak doslova stala jednou z nejvíce „evropských“ zemí svého regionu. Z velké většiny se jednalo o migranty zaměřené na práci v zemědělském sektoru země.

Na základě výše uvedených argumentů je tak možné odpovědět na hlavní cíl dané bakalářské práce. Projevy italské migrace do Argentiny jsou představeny kulturními a ekonomickými vlivy. Dnešní Argentinu si není vůbec možné představit bez potomků italských migrantů. Ekonomická specifika spočívají v tom, že Italové během 19. století a počátku 20. století dokázali vhodným způsobem přispět k uspokojení poptávky po pracovní síle, zejména v sektoru zemědělství. O něco menší dopad je znatelný v průmyslu, z dnešního pohledu se jedná o cestovní ruch. Ze současného hlediska jsou však projevy italské migrace nejvíce viditelné v místní kultuře, která má výrazné italské prvky.

7 Seznam použitých zdrojů

1. ANIEVAS, Alexander. KAMRAN, Matin. *Historical Sociology and World History. Uneven and Combined Development Over the Longue Durée*. London: Rowman & Littlefield International, 2016. 318 s. ISBN 978-17-83486830.
2. ARCANGELIS, Giuseppe. MARIANI, Rama. NASTASI, Federico. Trade and Migration: Some New Evidence from the European Mass Migration to Argentina (1870–1913). [online]. [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.cambridge.org/core/journals/world-trade-review/article/trade-and-migration-some-new-evidence-from-the-european-mass-migration-to-argentina-18701913/4CAC6E2E611F2F5153D15BA9D61E1E9E>>
3. BALDWIN, Richard. *Ekonomie evropské integrace*. Praha: Grada Publishing, 2008. 480 s. ISBN 978-80-247-1807-0.
4. BAŠTECKÁ, Bohumila. *Psychosociální krizová spolupráce*. Praha: Grada Publishing, 2013. 320 s. ISBN 978-80-247-4195-6.
5. BATALOVÁ, Jeanne. Top Statistics on Global Migration and Migrants. [online]. 2022-07-21. [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.migrationpolicy.org/article/top-statistics-global-migration-migrants>>
6. Batimes. Latin American countries seek to go back to pre-pandemic tourism. [online]. 2023-11-08. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.batimes.com.ar/news/latin-america/latin-american-countries-seek-to-go-back-to-pre-pandemic-tourism.phtml>>
7. BĚLÍK, Václav. HOFERKOVÁ, Stanislava. KRAUS, Blahoslav. *Slovník sociální patologie*. Praha: Grada Publishing, 2017. 120 s. ISBN 978-802-7105991.
8. BENITEZ, Sabrina. European Immigration in Argentina from 1880 to 1914. [online]. 2004. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <https://scholarlycommons.obu.edu/honors_theses/22/>
9. BOITIAUX, Charlotte. Italy: From desperate emigrants to staunch anti-migrant leaders. [online]. 2018-10-01. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.infomigrants.net/en/post/12263/italy-from-desperate-emigrants-to-staunch-antimigrant-leaders>>
10. Britannica. Diego Maradona. [online]. 2024-01-10. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.britannica.com/biography/Diego-Maradona>>
11. Britannica. Mussolini. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.britannica.com/biography/Benito-Mussolini/Rise-to-power>>
12. CARA-WALKER, Ana. Cocoliche: The Art of Assimilation and Dissimulation Among Italians and Argentines. [online]. 2022. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <https://www.researchgate.net/publication/364555355_Cocoliche_The_Art_of_Assimilation_and_Dissimulation_Among_Italians_and_Argentines>
13. CERRUTTI, Marcela. PARRADO, Emilio. *The SAGE Handbook of International Migration*. Los Angeles: SAGE Publications, 2019. 688 s. ISBN 978-1526-484499.
14. COCHRAN, Thomas. REINA, Ruben. *Capitalism in Argentine Culture. Torcuato Di Tella and S.I.A.M.* Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 2017. 352 s. ISBN 978-15-1281-5276.
15. COOK, Rob. Ranking Of Countries That Export The Most Beef (USDA). [online]. 2023-12-19 [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://beef2live.com/story-world-beef-exports-ranking-countries-0-106903>>
16. COOK-MARTIN, David. *The Scramble for Citizens. Dual Nationality and State Competition for Immigrants*. Stanford: Stanford University Press, 2013. 216 s. ISBN 978-08-04784757.

17. DAŘIČKOVÁ, Eva. Diplomová práce. Italská komunita v Argentině. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Fakulta filozofická, 2007. Vedoucí práce: prof. Dr. Josef Opatrný.
18. DAVID, Adam. Architectural Styles of Buenos Aires: An overview. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.adam-david.me/architectural-styles-buenos-aires-overview/>>
19. DROLLER, Federico. FISZBEIN, Martin. PÉREZ, Santiago. The Age of Mass Migration in Argentina: Social Mobility, Effects on Growth, and Selection Patterns. [online]. 2023. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://ideas.repec.org/p/nbr/nberwo/31448.html>>
20. DUCLOS, Marcelo. In 1895 Argentina Had the World's Highest GDP Per Capita: What Went Wrong? [online]. 2018-04-15 [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.libertadyprogreso.org/en/2018/04/15/in-1895-argentina-had-the-worlds-highest-gdp-per-capita-what-went-wrong/>>
21. Economist. Russians have emigrated in huge numbers since the war in Ukraine. [online]. 2023-08-23 [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.economist.com/graphic-detail/2023/08/23/russians-have-emigrated-in-huge-numbers-since-the-war-in-ukraine>>
22. ELSNER, Sophie. Jewish Immigration to Argentina. [online]. [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://library.brown.edu/create/modernlatinamerica/chapters/chapter-9-argentina/moments-in-argentine-history/jewish-immigration-to-argentina/>>
23. EMLER, David. *Studie k integraci přistěhovalců do německé společnosti*. Praha: Karolinum, 2023. 218 s. ISBN 978-80-246-5045-6.
24. ENNIS, Juan. Antonio Italian-Spanish Contact in Early 20th Century Argentina. [online]. 2015. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <http://www.memoria.fahce.unlp.edu.ar/art_revistas/pr.9987/pr.9987.pdf>
25. ERMINIO, Fonzo. Use and Abuse of History and Memory: the Istrian-Dalmatian Exodus and the Current Refugee Flows. [online]. 2017. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<http://elea.unisa.it/handle/10556/2528>>
26. European Parliament. Exploring migration causes: why people migrate. [online]. 2023-05-02 [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/world/20200624STO81906/exploring-migration-causes-why-people-migrate>>
27. FWD. Immigration Facts: The Positive Economic Impact Of Immigration. [online]. 2020-07-21 [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.fwd.us/news/immigration-facts-the-positive-economic-impact-of-immigration/>>
28. GLEESON, Bridget. How Italians influenced a South American dialect. [online]. 2017-10-02. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.bbc.com/travel/article/20171001-how-italians-influenced-a-south-american-dialect>>
29. GOEBEL, Michael. Italian Fascism and Diasporic Nationalisms in Argentina, Brazil, and Uruguay. [online]. 2014. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://repository.graduateinstitute.ch/record/296203/>>
30. HAVLÍK, Radomír. *Úvod do sociologie*. Praha: Karolinum, 2015. 134 s. ISBN 978-80-246-2843-1.
31. CHINSKI, Carla. DISCOVER ARGENTINA'S ITALIAN HERITAGE. [online]. 2022-01-22. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://vamospanish.com/discover/italian-heritage-in-argentina/>>
32. JANÁČKOVÁ, Stanislava. JANÁČEK, Kamil. *Na bojišti evropské integrace*. Praha: Institut Václava Klause, 2018. 130 s. ISBN 978-80-7542-045-9.
33. JANDOUREK, Jan. *Slovník sociologických pojmů. 610 hesel*. Praha: Grada Publishing, 2012. 258 s. ISBN 978-80-247-3679-2.

34. JANSKÁ, Eva. Vývoj mezinárodní migrace v Argentině od poloviny 19. do začátku 21. století (posun od země imigrační v zemi emigrační). [online]. 2014 [cit. 2024-01-21]. Dostupné z: <<https://explorer.cuni.cz/publication/501362?query=Argentina&lang=cs>>
35. KAPLAN, Lauren. Crossing the Atlantic: Italians in Argentina and the Making of a National Culture, 1880–1930. [online]. 2019-05-01 [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <https://academicworks.cuny.edu/gc_etds/3283/>
36. KENT, Robert. *Latin America. Regions and People*. New York: Guilford Publications, 2016. 480 s. ISBN 978-146-2525508.
37. KOKAISL, Petr. *Geografie náboženství*. ČZU: Praha, 2009. 264 s. ISBN 978-80-213-2835-8.
38. KUNEŠOVÁ, Hana. *Světová ekonomika. nové jevy a perspektivy*. Praha: C. H. Beck, 2014. 416 s. ISBN 978-80-7400-502-2.
39. KUNZ, Vilém. *Sportovní marketing: CSR a sponzoring*. Praha: Grada Publishing, 2018. 176 s. ISBN 978-80-271-0560-1.
40. LAI, Ah. *Migration and Diversity in Asian Contexts*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies, 2013. 293 s. ISBN 978-981-438-0478. 293 s.
41. LEONTIYEVA, Yana. MIKEŠOVÁ, Renáta. TOLLAROVÁ, Blanka. *Pražané s cizím pasem. Výsledky výzkumu cizinců a cizinek ze zemí mimo EU žijících v české metropoli*. Praha: Institute of Sociology of the Czech Academy of Sciences, 2018. 118 s. ISBN 978-80-73303372.
42. LOUŽEK, Marek. *Evropská integrace z pohledu teorie veřejné volby*. Praha: Karolinum, 2017. 206 s. ISBN 978-80-2463-0649.
43. MARTINO, Paolo. VASTA, Michelangelo. Reassessing the Italian “Economic Miracle”: Law, Firms’ Governance, and Management, 1950–1973. [online]. 2018-07-25. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.cambridge.org/core/journals/business-history-review/article/abs/reassessing-the-italian-economic-miracle-law-firms-governance-and-management-19501973/DB22FC114AD7AEEE2F6272E85F7FF7FE>>
44. MOURLANE, Stéphane. Between two worlds: Italian immigrants and football in America (Argentina, Brazil, USA). *STUDI EMIGRAZIONE International Journal of Migration Studies*, 2021, 222, pp.305-321. ISSN 03222742.
45. MOYA, Jose. Migration and the historical formation of Latin America in a global perspective. [online]. 2018-08-01. [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.redalyc.org/journal/868/86858087003/html/>>
46. MULNIK, Faustina. 10 Surprising Ways Italian Culture Has Influenced Argentina. [online]. 2022-02-05 [2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.spanish.academy/blog/10-surprising-ways-italian-culture-has-influenced-argentina/>>
47. MYRIAM, Francois. France’s Treatment of Its Muslim Citizens Is the True Measure of Its Republican Values. [online]. 2020-12-08 [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://time.com/5918657/frances-muslim-citizens-republican-values/>>
48. NESHEIM, Christian. Italian Citizenship. [online]. 2022-02-02. [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.imidaily.com/europe/italian-citizenship-by-descent-up-to-80-million-worldwide-potentially-eligible/>>
49. OBERTO, Peter. *A History of the Italian Immigrants from the Seven Towns of the Asiago Plateau in the Region of the Veneto in Italy on the Gogebic Iron Range of Michigan and Wisconsin from the 1890s to the 1950s*. Morrissville: Lulu Publishing Services, 2016. 158 s. ISBN 978-148-3447872.

50. OCAMPO, Emilio. Commodity price booms and populist cycles: An explanation of Argentina's decline in the 20th Century PDF Logo. [online]. 2015. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.econstor.eu/handle/10419/130813>>
51. OCAMPO, Emilio. What Kind of Populism is Peronism? [online]. 2020. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://ideas.repec.org/p/cem/doctra/732.html>>
52. OECD. How Immigrants Contribute to Argentina's Economy. [online]. 2018-06-05. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.oecd.org/dev/how-immigrants-contribute-to-argentina-s-economy-9789264288980-en.htm>>
53. PAGNOTTA, Chiara. Italian Immigration to Ecuador in the 1930s and 1940s. [online]. 2010. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://journals.openedition.org/diasporas/1818>>
54. PEREZ, Santiago. Southern (American) Hospitality: Italians in Argentina and the United States During the Age of Mass Migration. [online]. 2021. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://ideas.repec.org/a/oup/econj/v131y2021i638p2613-2628.html>>
55. PITE, Rebekah. La cocina criolla: A history of food and race in twentieth-century Argentina. [online]. 2016. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://ldr.lafayette.edu/concern/publications/js956g37b>>
56. RASCHIO, Cristina. Il Giorno del Ricordo. [online]. 2014-02-10. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.rainews.it/archivio-rainews/articoli/giorno-ricordo-10-febbraio-2004-2014-dieci-anni-strage-foibe-eccidio-tito-comunisti-slavi-esodo-giuliano-dalmata-77ba65a1-a1e5-460e-bb57-946819b4b905.html>>
57. REGALIA, Camilo. PELUCCHI, Sara. Forgiving the terrorists of the Years of Lead in Italy: The role of restorative justice beliefs and sociocognitive determinants. [online]. 2015. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://psycnet.apa.org/record/2015-40260-003>>
58. RYAN, Louise. *Social Networks and Migration. Relocations, Relationships and Resources*. Bristol: Bristol University Press, 2023. 214 s. ISBN 978-15292-13560.
59. SANHUEZA, Teresa. Italian Immigrants in Argentina: Some Representations on Stage. [online]. 2003. [cit. 2024-02-15]. Dostupné z: <<https://www.jstor.org/stable/29776841>>
60. SAVORY, Kristina. Gelato in Argentine Cuisine. [online]. 2023-12-24. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.savorysuitcase.com/gelato-in-argentine-cuisine/>>
61. SMEJKAL, Vladimír. RAIS, Karel. *Řízení rizik ve firmách a jiných organizacích*. 4., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Grada Publishing, 2014. 488 s. ISBN 978-80-247-4008-9.
62. SOLARI, Elena. IOM Migration Profile for Argentina Reveals a Country in Search of New Horizons. [online]. 2009-08-10. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.iom.int/news/iom-migration-profile-argentina-reveals-country-search-new-horizons>>
63. SPINDER, Chris. Argentina's Italian heritage. [online]. 2019-08-25. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.cbsnews.com/news/argentinas-italian-heritage/>>
64. SPRUK, Rok. The Rise and Fall of Argentina. [online]. 2018-08-30. [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.mercatus.org/research/working-papers/rise-and-fall-argentina>>
65. Statista. Coffee production worldwide in 2020, by leading country (in 1,000 60 kilogram bags). [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.statista.com/statistics/277137/world-coffee-production-by-leading-countries/>>
66. Statista. Fifteen largest Italian populations living abroad in 2019, by country of residence. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.statista.com/statistics/789389/the-biggest-italian-communities-living-abroad-by-country/>>

67. Statista. Leading countries of origin of immigrants in Argentina in 2020. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.statista.com/statistics/1272907/leading-countries-origin-migrants-argentina/>>
68. Statista. Number of Italian migrants to Argentina from 1881 to 1931. [online]. [2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.statista.com/statistics/1074995/number-of-italian-migrants-to-argentina/>>
69. ŠTĚPÁNEK, Karel. Argentina očima Čecha: Argentinci jsou nejvíce podobní Italům. Asi polovina z nich vlastní i italský pas. [online]. 2021-07-09. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://www.lideazeme.cz/clanek/lideazeme-cz-lide-zivot-ve-svete/107773/argentina-ocima-cecha-argentinci-jsou-nejvice-podobni-italum-asi-polovina-z-nich-vlastni-i-italsky-pas.html>>
70. The World Bank. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://data.worldbank.org/indicator/>>
71. The World Bank. GDP. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.CD?locations=ZJ>>
72. The World Bank. Net migration. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://data.worldbank.org/indicator/SM.POP.NETM?view=chart>>
73. TOMEŠ, Igor. *Úvod do teorie a metodologie sociální politiky*. Praha: Portál, 2010. 440 s. ISBN 978-80-7367-680-3.
74. Torus. Buenos Aires. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://signaturetours.com.ar/art-culture/teatro-colon-at-a-glance/>>
75. Tradingeconomics. Argentina GDP. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://tradingeconomics.com/argentina/gdp>>
76. UN Migration. World Migration Report 2022. [online]. 2022-04-06 [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://worldmigrationreport.iom.int/wmr-2022-interactive/>>
77. VILÁŠEK, Josef. FUS, Jan. *Krizové řízení v ČR na počátku 21. století*. Praha: Karolinum, 2023. 270 s. 978-80-246-5498-0.
78. World Population Review. Pizza Consumption per country. [online]. [cit. 2024-02-12]. Dostupné z: <<https://worldpopulationreview.com/country-rankings/pizza-consumption-by-country>>
79. Worldometer. Italy Population (LIVE). [online]. [cit. 2023-12-21]. Dostupné z: <<https://www.worldometers.info/world-population/italy-population/>>
80. ZABOLI, Dorna. Italian Immigration to Argentina 1880-1914: Assimilation or Rejection of Argentine Society? [online]. [cit. 2024-02-15]. Dostupné z: <<https://gjis.journals.yorku.ca/index.php/gjis/article/view/39184/36401>>

8 Seznam obrázků, tabulek, grafů a zkratk

8.1 Seznam obrázků

Obrázek 1. Evropská migrace do Argentiny v letech 1860-1960	21
---	----

8.2 Seznam tabulek

Tabulka 1. Vybrané makroekonomické indikátory Itálie a Argentiny v roce 2022	37
Tabulka 2. Lidé hlásící se k italské národnosti žijící v zahraničí, TOP5 zemí v roce 2019.....	39
Tabulka 3. HDP regionu Jižní Ameriky včetně Karibiku v roce 2022	40

8.3 Seznam grafů

Graf 1. Migrace Italů do Argentiny v letech 1881-1931	25
Graf 2. HDP Argentiny v bil. USD v letech 1950-2022	27
Graf 3. HDP Itálie v bil. USD v letech 1950-2022	28
Graf 4. Míra chudoby – podíl populace žijící za \$6,85 a méně za den v Itálii a Argentině v letech 2001-2020.....	38
Graf 5. Počet dní potřebných k založení podnikání v Itálii a Argentině v letech 2003-2019	38
Graf 6. Čistá migrace do Itálie a Argentiny v letech 2000-2022	39

8.4 Seznam použitých zkratk

Covid-19 – koronavirové onemocnění 2019
CPI – Index cen spotřebitelů
FIFA – Mezinárodní federace fotbalových asociací
HDP – hrubý domácí produkt
UN – Organizace spojených národů
USA – Spojené státy americké
USD – Americký dolar